V današnji številki: AFS V MÜNCHENU
Zaključek filmske ankete

Cena 10 din

Poštnina plačana v gotovini

GLASILO LJUBLJANSKIH ŠTUDENTOV

tribuna

Leto III. Ljubljana, 10. julija 1953 Štev. 12

Naše mnenje

Ko smo izvedeli, da je prof. A. Zupančič odklonil podpis šestim študentom na medicinski visoki šoli, nas je to začudilo, vendar smo pričakovali da bodo prizadeti na eni in drugi strani zadevo sporazumno rešili. Dogodki, ki so sledili in način obravnavanj tega vprašanja zasluži vso pozornost. Študentska organizacija ne more biti ravnodušna do takih pojavov.

Do sedaj je »Tribuna« objavila o tem dva članka. V tem času je bilo več sestankov ter osebnih razgovorov s profesorji; vsa študentska javnost se živo zanima za ta dogodek. Želimo poudariti, da odobravamo stremljenje prof. Zupančiča, da dvigne nivo študija na MVS. Nikdar ne bomo branili neresnih študentov. Naši cilji so skupni in Zveza študentov se bo še nadalje trudila in podpirala naše profesorje, ki žele posredovati čim več znanja bodočim zdravnikom. Odločeni pa smo, da se bomo v bodoče z vso energijo uprli samovolji in nesocialnim ukrepom posameznih profesorjev. Studenti smo tisti, ki na svoji koži občutimo in drago plačujemo samovoljo in neenotne pogleđe predavateljev na nekaterih fakultetah. Za spremembe v načinu študija se morajo zavzeti fakultete kot celote, ker ena lastovka ne prinese pomladi. Vzporedno se morajo nujno menjati pravilniki. Pri tem delu mora sodelovati študentovska organizacija. Nekateri še vedno smatrajo tako sodelovanje za nepotrebno breme in se nočejo zavedati, kako važno je, da nove ukrepe podpira organizacija, jih tolmači članstvu potem, ko je s svoje strani sodelovala s predlogi.

O dogodku na medicini skušajo posamezniki razpravljati kot o formalnem vprašanju — prof. Zupančič ga izenačuje z juridičnim. Za nas ni formalnost ali prepuščamo študenta samovolji, čeprav dobronamernih predavateljev, ali pa se za napredek bori celotni profesorski zbor ob sodelovanju študentov. Samovolja je samovolja in tako obravnavanje je kratkovidno. Vsak dan imamo primere, ki dokazujejo, da posamezniki smatrajo študenta za brezpraven objekt. Odločno vam povemo, da smo polnoletni državljani z dolžnostmi in pravicami. Na medicinski fakulteti je del profesorjev pritrdil mnenju, naj se študenti, ki so iskali pomoč pri odvetniku, postavijo pred disciplinsko sodišče. Komentar ni potreben. S te strani nismo pričakovali takšne družbenopolitične ignorance in asocialnosti. Sami se ob raznih prilikah obračajo za svet na pravne ustanove, študent pa se ne bi smel posvetovati z odvetnikom. Tudi tisti, ki so obdolženi zločinov, imajo v naši državi pravico do obrambe.

Ne strinjamo se z mnenjem prof. Zupančiča, da bi ga pred letom 1948 lahko prisilili, da da podpis, dočim sedaj to ni več možno. Ne prej, ne sedaj ga ne more nihče prisiliti, da podpiše. Vendar mora imeti naša družba na razpolago sredstva, da popravi napake.

Ob tem radi verjamemo primerom popolnega neznanja, ki so ga pokazali kandidati. Ne želimo, posebno ne na medicini, kjer gre za življenje ljudi nobenih sentimentalnosti pri izpitih. Tudi sami vemo, da tam študirajo nekateri neresni tovariši, ki tja ne spadajo.

Svet medicinske visoke šole je na pritožbo prizadetih študentov sprejel sklep, naj dekan testira semester, četudi brez podpisa prof. Zupančiča. Točno je, da neznanje na vajah ne more imeti za posledico izgubo šolskega leta, kar je težje kot neuspešen izpit. Pozdravljamo ta ukrep. Ne odobravamo ga zato, ker bodo semestri testirani, pač pa, ker je edinstven primer omejevanja enostranske odločitve posameznega profesorja.

Med študenti je splošno znano, da so temu sklepu sledile ostavke posameznih profesorjev na MVS. To nam potrjuje dosedanje prepričanje, da enotnost borbe za boljšo kvaliteto študija na medicini zavirajo neprincipialni spori med profesorji na eni strani in premajhno sodelovanje med profesorskim zborom in študentsko organizacijo na drugi strani. Vsa odgovornost za sodelovanje s profesorskim zborom leži na ZSJ medicine. Odstopi so slabo spričevalo za kolektivno iskreno sodelovanje profesorskega kolegija. Vtisi o nesoglasjih med profesorji se nam dnevno vsiljujejo. S te strani bi morali presojati tudi lanskoletni bojkot v I. in III. letniku.

Ne bomo skrivali lastnih napak, niti drugih zaradi namišljenih višjih interesov. Bolj kot kdajkoli smo odločeni, da se bomo uprli nespoštovanju študentskih pravic in zahtevali enakopravno plodno sodelovanje Zveze študentov s fakultetnimi sveti.

S. R.

V zadnjem osnutku zakona o univerzah so sprejeti naši bistveni predlogi

Pomembne izkušnje naše organizacije ob diskusijah o osnutku zakona o univerzah

Po daljših diskusijah je izšel dokončni osnutek zakona o univerzah. Naša študentska organizacija je aktivno posegla v razpravo in ne brez uspeha. Predlogi, ki smo jih dali, so večinoma v poslednjem osnutku osvojeni. Ne bi bilo napak, če bi ob tej priložnosti napravili kratek pregled našega dela v zvezi z zakonom o univerzah, ker so nekatere izkušnje, pridobljene ob tem delu, važne za našo organizacijo.

Ob prvem osnutku, ki smo ga obravnavali, smo dali niz predlogov, ki pa žal niso bili osvojeni. Pomanjkljivo pri tem je bilo, da nismo obvestili in zainteresirali naše javnosti za te probleme. Ob izidu drugega osnutka je Univerzitetni odbor pravilno presodil vlogo naše organizacije in izpremenil način dela. Lahko štejemo borbo za spremembe v osnutku zakona za eno od najvažnejših akcij, ki nam jo je uspelo uspešno dokončati.

Bistvena izkušnja ob tem delu je v tem, da smo končno spoznali potrebo po sodelovanju z javnostjo, da smo prekinili z dotedanjo prakso obravnavanja vseh problemov samo v ozkem krogu univerze. Zborovanje na ekonomski fakulteti, odprto pismo slovenski javnosti, razpravljanje o teh problemih v dnevnem časopisju, razgovori z vodilnimi političnimi funkcionarji in diskusije naših delegatov na zveznem in republiškem kongresu SZDL so rodili rezultate. Da je tak način dela pravilen in kako bistvenega pomena so zaključki resolucije VI. kongresa ZKJ o vprašanju šolstva, ki tak način dela priporočajo, je pokazala praksa. Žal nekateri niso bili mnenja, da je tak način dela napreden in pravilen. Govorili so, da je odprto pismo slovenski javnosti zlivanje gnojnice na ljubljansko univerzo, nekdo je dejal, da je celo preveč, če se uzakoni pravica študentov do razgovorov in intervencij pri dekanatu, ker bi se študenti tega navadili in bi ne bilo miru. Ob celi vrsti primerov pa smo lahko ugotovili značilno tendenco, da naj se visokošolski problemi obravnavajo v okviru fakultet, kar je v nasprotju z resolucijo VI. kongresa ZKJ in tudi z duhom osnutka zakona o univerzah. Ob sami diskusiji pa so skušali nekateri posamezniki pred javnostjo diskredirati ZSJ, češ da naj se raje bori za učne uspehe, ki niso zadovoljivi, in so s tem žal (sicer le za kratek čas) pridobili del javnosti. Vsaka medalja ima dve strani, kar velja tudi za študij, in ne bi bilo napak, če bi se pogledala tudi druga stran, ne samo študentska.

Iz našega dela ob diskusiji za zakon o univerzah lahko osvojimo sledeči zaključek in ga smatramo kot napotilo za bodoče delo: prav o vseh problemih, ki se tičejo visokih šol in študentov, moramo seznanjati našo javnost, boriti se moramo proti oportunizmu pri našem članstvu in funkcionarjih ter nenehno skrbeti za to, da postane delovno ljudstvo z javnim mnenjem regulator univerzitetnega življenja. Pri tem delu pa moramo iskati čimboljših stikov z univerzitetnimi oblastmi, posameznimi profesorji in njihovim društvom.

Če sedaj pogledamo, katere so bistvene spremembe v novem osnutku, ki se tičejo študentov, bi navedel: Osnutek zakona o univerzah na več mestih zagotavlja sodelovanje študentov v fakultetnih in univerzitetnih organih. »Studenti sodelujejo po svojih organizacijah tudi pri reševanju in uresničevanju določenih vprašanj fakultetnega pouka in dela.« Dalje: »Fakultetni svet bo poslušal in pretresal mišljenja in predloge študentovske organizacije o vprašanjih statuta in delovne discipline na fakulteti. Predstavniki študentskih organizacij imajo pravico prisostvovati seji fakultetnega

(Nadaljevanje na 2. strani)

Tako se rešujejo študijski načrti!

Med počitnicami v svet

Nad 300 ljubljanskih študentov pojde v inozemstvo

Ko že vsi odbori ZSJ uradujejo enkrat tedensko, skratka, ko zapirajo »štacune«, postaja na mednarodnem odboru šele prav živo. Vsak dan je tam vse polno študentov. V predsobi, kamor pogledaš, hrupna živahnost. Pojasnila, vprašanja, vize sem, potni list tja, želje za dobro srečo in lepe počitnice, vse se prepleta brez pravega reda v prostoru. Da se jim ne zmeša! Nehote si misliš tako. Ni čudno torej, če pravi šef odbora, da ne poznajo počitnic in da mora revež pokaditi več pip in več »International«, kot jih je med šolskim letom. Če povprašaš, koliko in kam gredo študenti letos, ti naštejejo vrsto skupin in skupinic kar na pamet in se bojiš, da sploh ne bo nehal.

Delajo mu najbrž toliko preglavic, da mu potem kar v glavi ostanejo.

Torej. Možje, ki delajo v našem najbolj hrupnem oddelku, bodo lahko sporočili točne podatke: koliko, kam, zakaj itd. šele v jeseni. Za enkrat samo to, kar se že vidi iz njihovih map in knjig.

Nadaljevanje na 3. strani

V presojo javnosti

Odgovor na članek prof. dr. Župančiča v zadnji štev. Tribune

Pred dvema letoma sem prevzel na Medicinski visoki šoli funkcijo rektorja po soglasni izvolitvi. Priznavam, da mi je bilo to v veliko spodbudo pri prevzemu teh nalog, ki so s funkcijo prešle na mojo osebo. Pogoji na MVS niso bili takrat nič bolj rožnati, kot so danes — predvsem zaradi nerešenih materialnih pogojev. Poleg tega je bila za nami komaj dobro končana stavka študentov, ki nam nikakor ni pripomogla do ugleda. Po mojem naziranju tem nesocialističnim pojavom vzroka ni iskati izključno na strani študentov, temveč tudi nekaterih profesorjev. Živim v prepričanju, da niti ena visoka šola ne doseže svojega namena brez sodelovanja študentov.

Med opravljanjem svoje rektorske funkcije pa sem prišel do prepričanja, da je bila moja soglasna izvolitev le slučajna. Znašli smo se ponovno pred skoraj enakimi vzroki nesoglasja med posameznimi člani profesorskega zbora medicinske fakultete in študentov. Vzroke temu sem iskal v neki pretirani ambiciji nekaterih predavateljev, češ da bodo s svojimi metodami izboljšali sam študij. Šli so predaleč, ker pri tem niso upoštevali juridičnih formulacij naših študijskih pravilnikov. Z izvajanjem takega načina bi bili študenti materialno oškodovani, čemur so se logično uprli. V ospredje spora je stopilo juridično vprašanje, ali je frekvenčni podpis, s katerim testiramo zahtevane pogoje študiranja pri predavanjih, vajah in seminarjih, neka pravica dokončnega ocenjevanja sposobnosti slušatelja v tistem predmetu. Izostanek frekvenčnega podpisa pod takimi pogoji ima za slušatelja težje posledice, kot če bi bil negativno ocenjen pri rednem izpitu tistega predmeta. Razvidno čist — pravni spor.

Diskusija o tem sporu se je vlekla preko več sej sveta visoke šole ter sveta fakultete. Pod presijo izglasovan zaključek predzadnje seje fakultetnega sveta je bil za študente negativen, nakar so se pravilno ponovno pritožili na svet MVS z zahtevo, da se ta stvar reši dokončno, da bi juridično vprašanje postalo popolnoma jasno. Iz tega vzroka sem bil kot rektor in predsednik sveta MVS prisiljen iskati arbitra izven visokošolskih ustanov in sem se obrnil na najvišji juridični forum v republiki, to je na pravno fakulteto ljubljanske univerze. Od tega foruma smo dobili pravno obrazložitev, ki je študentom prisodila sporne pravice.

Človek bi mislil, da more to peljati po vseh teh dolgotrajnih sejah vsaj do pomiritve duhov

Nadaljevanje na 2. strani

Beograjski filozofi so se kolektivno uprli izpitom

Zaradi nepravilnega ravnanja profesorja dr. Nedeljkovića, vodje stolice za filozofijo, so se študenti te skupine na filozofski fakulteti koletivno uprli, da bi delali izpite. V izjavi dopisniku »BORBE« so zastopniki študentov poudarili, da tu ne gre za kakršnokoli bojkotiranje, kot pravijo nekateri, temveč je to posledica vedno slabšega stanja, ki ovira reden študij.

Studenti že dalj časa niso zadovoljni s predavanji prof. dr. Nedeljkovića in so zahtevali, naj se mu odvzame monopol pri pouku na stolici za filozofijo. Prof. dr. Nedeljković je predaval vseh pet predmetov te skupine. Učni program nekaterih predmetov sploh ni zmenil za pripombe nimorali n. pr. antično filozofijo poslušati kar tri leta, predavanj o sodobni filozofiji in zgodovinskem materializmu pa sploh nimajo. V zadnjih sedmih letih ni prof dr. Nedeljković izdal nobenega učbenika niti ni dovolil izdajanja skript. Profesor se sploh ni zmenil za pripombe niti za kritiko Srbskega filozofskega društva. Na izpitih iz zgodovine filozofije je hotel vpraševati tudi logiko, estetiko in etiko, predmete, ki jih letos sploh ni predaval. Studenti vidijo v tem poizkus, da bi si spet pridobil monopol nad vsemi predmeti.

Dekan filozofske fakultete je izjavil predstavnikom študentov, da profesorski zbor te fakultete ne more več odločati o tem, ker ne bo več rednih sej. Studenti pa menijo, da to pomeni kratko in malo prezreti sedanji položaj na filozofski stolici.

(Po BORBI)

Nov kvaliteten letnik diplomantov Akademije za igralsko umetnost

Kot vsako leto, so tudi letos slušatelji IV. letnika igralske akademije s svojo predstavo stopili pred javnost. Tak nastop je huda preizkušnja za mlade igralce, pa tudi za strokovno vodstvo predstave. Letošnji diplomanti iz razreda prof. Mire Danilove so prvi večer nastopili v dveh enodejankah, to je v Strindbergovi »Gospodični Juliji« in Shawovem »Nalaganem soprogu«, nekaj dni kasneje pa v Hodgejevem »Dežju in viharju«. Spregovoriti nameravam o prvi predstavi.

Delo Akademije za igralsko umetnost je pomembno v pedagoškem oziru, saj je ta ustanova poklicana, da vzgaja mlade gledališke delavce, je pa kot fakultetna ustanova tudi pomemben kulturni faktor našega javnega življenja. Ko bi mladi igralci in režiserji, ki so vzgojeni na tem zavodu, vsaj v glavnem našli zaposlitev v svojem lastnem gledališču, bi mogli pričakovati, da bodo s svojo usmerjenostjo in s svojim več ali manj enotnim odnosom do umetnosti, ki je nujna posledica enotne šole, nekoč odločilno posegli v našo gledališko kulturo. Prvotno je bilo tako mišljeno in upali smo, da bo tudi iz vedljivo. Načrti pa so obležali v zaprašenih arhivih in danes diplomirani igralci in režiserji odhajajo na službena mesta v razna gledališča po vsej republiki.

Režijo Strindbergove naturalistične žaloigre »Gospodična Julija« je izvedel Boštjan Hladnik s prepričljivo doslednostjo in zanimivim tehničnim prijemom. Navadno sicer od režiserja, ki še nima prakse, ne pričakujemo, da bi bila njegova predstava več kot samo zadovoljiva. Mladi režiser pa nas je prav v tem pogledu še posebej presenetil. Njegova psihološka analiza značaja je ustrezala avtorjevi koncepciji ,istočasno pa se je znal prilagoditi zahtevi po eksaktni režiji, ki naj bi vsaj v malenkostih če že ne v celoti prikazala občinstvu delo na učinkovit način. Po številnih standardnih režijah v naši Drami je Hladnikova režija prav gotovo pomemben dogodek, saj je postavil na oder uprizoritev, ki lahko uspešno tekmuje z nekaterimi rednimi dramskimi uprizoritvami v SNG. Hladnikov osnovni prijem je bil sicer nekoliko »filmski«, kolikor pač vsako režijsko razgibanost v odrskem prostoru oziroma menjavanje situacij (v filmu zornih kotov) glede na strukturo miselnih period, radi primerjamo s filmskim načinom ustvarjanja. Vendar pa to dejstvo nikakor ni motilo, nasprotno, celo prispevalo je k uspehu predstave.

Naslovno vlogo je podala Helena Skebetova (v alternaciji namenjeni žal samo internemu občinstvu pa Minca Jerajeva) s prepričljivo zavzetostjo za celotno podobo te mlade plemkinje, ki se v usodni noči pod vplivom okoliščin spozabi z očetovim lakajem in tako doživi popoln razkroj svoje osebnosti. Medtem ko za skrajno tragično razrvanost Julijine osebnosti mlada igralka res ni mogla

Nadaljevanje na 4. strani

Helena Skebe in Jurij Souček v »Gospodični Juliji«

ČISTKA NA AMERIŠKIH UNIVERZAH

Kako bodo odgovorili ameriški študenti?

McCharthy proti napredku — 150 ameriških pisateljev na indeksu — Tudi Truman se bo moral zagovarjati?

Kot poročajo iz ZDA, priprav. lja republikanski desničarski senator McCharthy veliko čistko na ameriških univerzah in šolah sploh. Cilj njegovih napadov so profesorji — komunisti, njihovi simpatizerji in skratka vsi napredni kulturni delavci, ki se ne strinjajo z izolacionistično politiko republikanske desnice. Dejavnost McCharthyja, ki ima v svoji oblasti več odločilnih komisij, je v zadnjem času zavzela velik obseg in ves svet zaskrbljeno gleda na to, kar ima posebno odločilne posledice v svetovni zunanjepolitični situaciji. McCharthy je postavil na indeks večje število ameriških pisateljev in tudi požigi knjig so bili njegovo delo. Po zadnjih vesteh so se lotili tudi bivšega predsednika Trumana, ki pa je zelo ostro reagiral.

Vsi napredni krogi v ZDA odločno in enodušno obsojajo makartizem, ki povsod prisluškuje z ušesi svojih številnih vohunov in ovaja. Številne skupščine prosvetnih delavcev so odločno obsodile zadnje McCharthyjeve ukrepe, kako pa so reagirali študenti, še ni znano.

Spominu SERGEJA KAVČIČA

Sredi preteklega meseca je smrt iztrgala iz naših vrst Sergeja Kavčiča, študenta agronomsko-gozdarske fakultete. V sedemindvajsetem letu svojega življenja, ki ga je posvetil uresničenju naših skupnih ciljev, je odšel nenadoma, čeprav smo slutili, da je neozdravljivo bolan. Pretresla nas je izguba požrtvovalnega tovariša in vrzel, ki je z njegovo smrtjo nastala v naših vrstah.

Sergej se je rodil 1926. leta v razdrtem pod Nanosom in so ga s starši že od rane mladosti preganjali italijanski okupatorji. V letu 1941 ga najdemo v vrstah Osvobodilne fronte, v kateri je aktivno deloval kot SKOJ-evec že kot četrtošolec. 1943. leta je odšel v partizane, kjer je vršil različne dolžnosti kot sekretar SKOJ belokranjskega vojnega področja, VIII. brigade itd. Nato je delal kot urednik mladinskih oddaj Radia OF, pri čemer je ostal tudi nekaj časa po osvoboditvi. Ves se je posvetil delu z mladino, bil urednik »Pionirja« in član Glavnega odbora LMS. Na IV. kongresu LMS pa je bil izvoljen za člana nadzornega odbora Centralnega komiteja LMS.

Tudi ko je prišel na Univerzo, je kot član Univerzitetnega komiteja KPS pokazal isto borbenost in delavnost, sredi kakršne je zrastel kot SKOJ-evec in komunist.

Težko nam je ob izgubi dragega Sergeja, ki je zapustil ženo in dva otroka. Spomin nanj bo ostal med nami nepozaben!

Sprejeti naši bistveni predlogi

(Nadaljevanje s 1. strani)

sveta in sodelovati pri reševanju teh vprašanj. Ob koncu vsakega šolskega leta je obvezni javni sestanek fakultete, na katerem fakultetni svet pred vsemi člani fakultete predloži študentom in predstavnikom javnosti poročilo o delu fakultete, fakultetnih ustanov, profesorjev in drugih članov fakultete.« In še v zvezi z letnim poročilom rektorja na univerzitetni skupščini: »Temu sestanku skupščine prisostvujejo s pravico do besede predstavniki znanstvenih in strokovnih združenj in ustanov ter delegati študentovskih organizacij«.

Iz tega je torej razvidno, da so naše zahteve bile upoštevane. Iz zakona pa je še posebej razvidno, da bodo imeli fakultetni statuti izredno važen pomen, ter bomo morali študenti ob priliki njihovih sprejemanj pokazati precejšnjo resnost. Z novimi pridobitvami pa se postavlja pred članstvo tudi naloga, da bodo v bodoče resno razmišljali, katere člane bodo volili v fakultetna vodstva, tako da bodo zastopniki študentov na sejah svetov resni in odločni tovariši.

Glede obveznosti predavanj formulacija ni izpremenjena, pač pa je vneseno dopolnilo, ki pravi, da način, kako bodo študenti izpolnjevali to dolžnost, predpisujejo fakultetni statuti.

Zanimiva sprememba v tem osnutku so navedbe o kvalifikacijah, ki jih mora imeti kandidat za predavateljsko mesto, kjer so dokaj strogi pogoji, česar pa v prejšnjem osnutku ni bilo.

Končno so naši organi spoznali nesmiselnost deljenja fakultet in visokih šol, kar je razvidno iz čl. 44: »Republiški izvršni sveti v ljudskih republikah, v katerih so iz prejšnjih fakultet univerz ustanovili visoke šole, bodo določili čas in način vračanja teh fakultet univerzi in združitev posameznih sorodnih fakultet v eno fakulteto«.

Zanimive so še določbe o posebnih tečajih, tečajih višjih ved in tečaja za doktorat ter določitev trajanja študija — najmanj 4, največ pa 6 let (splošni kurz). Drugih bistvenih sprememb, ki bi se neposredno nanašale na študente, ni.

Novi osnutek splošnega zakona o univerzah študenti pozdravljamo ter izražamo zahvalo našim organom, ker so upoštevali naše upravičene pripombe.

Ob robu:

Ko si je naš korektor ogledal sliko na drugi strani prejšnje številke Tribune, je pripomnil, da karikaturistu pouka v karikiranju sicer ne more dati, ker tega tudi sam ne zna, da pa ga lahko pouči o osnovah strelskih »stavov«.

Plemenita gesta našega profesorja

Elektrotehniki so osnovali Avčinov podporni fond

Kdo ne pozna profesorja na ljubljanski fakulteti za elektrotehniko dr. tehn. ing. Franceta Avčina? Stevilne generacije študentov elektrotehnike, ki jih je vzgajal, ga prav dobro poznajo kot svojega priljubljenega profesorja. Skoraj nemogoče je pa tudi najti slovenskega planinca, ki ne bi poznal dobrega tovariša z gora, profesorja Avčina. Premnogi naši alpinisti se zatekajo k njemu po nasvete. Brez pomisleka jim stavlja na razpolago svojo bogato literaturo, za naporne podvige potrebne rekvizite itd. Pa tudi v inozemstvu niso redki alpinisti, ki jim je ime veščega in požrtvovalnega jugoslovanskega alpinista prav dobro poznano.

Toda profesor Avčin ne premaguje napornih vrhov najvišjih evropskih gora zgolj s fizičnim naporom. Z duhovito zamislijo je izdelal vrsto pripomočkov za alpiniste. Avčinove dereze so postale za vse naše alpiniste ostvarljiv ideal...

Medtem so imeli študentje elektrotehnike debatni večer o študijskih problemih, katerega so se udeležili tudi profesorji in o katerem je Tribuna že ponovno poročala. Med debato so tudi padle besede o ekonomskem stanju študentov, ki je posebno v nekaterih primerih zelo pereče. Saj študira več ljudi, ki imajo po cele mesece po en sam obrok hrane na dan. Nekateri si pomagajo iz trenutne krize s težaškim delom (n. pr. raztovarjanje premoga na železniški postaji v nočnih urah itd.), nekateri prejemajo podporo od naše Samopomoči. Dejansko pa gmotni položaj študentov še daleč ni normalen.

Dokler pa se te razmere ne bodo uredile — ZSJ mnogo dela na tem — si vsak študent pomaga kakor ve in zna, nekateri pa zaradi pomanjkanja potrebnih sredstev pri tem odpadejo iz študentske družine, kajti tudi Samopomoč ne more zadovoljiti vseh potreb. Nad težavami, o katerih so študentje govorili na omenjeni večer, so se nekateri profesorji zamislili. Izumi, ki so bili omenjeni uvodu, niso bili ustvarjeni pri iskanju materialnih koristi, temveč nesebično, za razvoj alpinizma. Pa iznajditeljski honorar, ki ga dolguje podjetje, ki trguje s temi iznajdbami? Profesor Avčin se je pri Združenju študentov elektrotehnike zanimal ,koliko študentov elektrotehnike kljub raznim pomočem živi bedno. Ko je dobil informacije, pa se je odločil, naj podjetje »Planika šport« nakaže iz njegovega iznajditeljskega honorarja Združenju študentov elektrotehnike 100.000 din in je obenem združenje pozval, naj uporabi to vsoto za podporo najrevnejšim študentom.

Studentska organizacija Elektrofakultete je nakazani znesek že prejela. Z rednim podpiranjem iz Avčinovega fonda študentov, ki najteže žive, bo začela po sklepu odbora z novim šolskim letom, v zelo nujnih primerih pa že v tekočih počitnicah. Marsikdo bo s to podporo mogel premostiti finančne težave.

Za to plemenito potezo smo elektrotehniki profesorju dr. F. Avčinu iskreno hvaležni.

Obvestilo

Obveščamo, da smo današnji številki Tribune nekaterim priložili položnice, katerih naj se poslužijo in poravnajo vsaj zaostalo naročnino. Zaostanek v večini slučajev znaša od 50 do 100 din.

Obenem obveščamo vse, da smo nadaljnje pošiljanje lista ustavili vsem študentom, ki niso javili spremembe naslova in so z naročnino v zaostanku nad 40 din.

Nov uspeh v Münchenu

Z nastopa AFS v Nemčiji

Počitniška zveza

»O tem še nisem slišal«

V drugi polovici junija smo bili geologi na ekskurziji po Hrvatski, Bosni in Dalmaciji. Živeli smo prav po cigansko, kuhali v kotlih, spali po senikih in nosili vse svoje stvari — in še zbirko kamnov — v nahrbtniku. Imeli smo mnogo dobre volje in naše potovanje, nekaj z vlakom, večinoma pa peš, je potekalo kar po sreči, dokler nismo prispeli v Plitvice, kjer smo nameravali za hrano in prenočišče izkoristiti popust Počitniške zveze. Na seznamu piše, da imajo Plitvice 100 ležišč. Vreme je bilo slabo in lahko smo računali, da drugih obiskovalcev ne bo. Prišli smo do prvega hotela ali restavracije, kakor že hočeš reči, skratka lesene stavbe, v katero je naslednji dan, ko se je ulil dež, tako zamakalo, da so morali podstavljati kuhinjske lonce. Nadvse spodbudna reklama za tujski promet. Dva Francoza sta odkrito zabavljala in se umaknila v zgornje prostore, ker iz vljudnosti nista hotela pokazati svojega zasmehovanja. Naj omenim še, da je menda ta »hotel« tudi edini pri Plitvičkih jezerih.

Na upravnika smo se obrnili, naj nam pokaže prenočišče Ferijalnega saveza. Pojasnil nam je, da tega na Plitvicah ni. Povprašali smo še na pošti in ljudskem odboru, toda tam so nas gledali še bolj debelo. Z upravnikom smo se nato »pogodili«, da smo dobili prenočišča na pogradih za nekoliko nižjo ceno.

Vse kaže, da se nam ne bo izplačalo plačevati članarino, če je tudi po drugih mestih tako. Prav lepo pa smo bili sprejeti v Bihaču.

Verjetno se bo do jeseni nabralo še več takih žalostnih izkušenj. **Dragica**

V presojo javnosti

(Nadaljevanje s 1. strani)

in končne ureditve spora. Posebno sem bil o tem rezultatu prepričan sam, ker sem računal, da bodo nekateri člani sveta medicinske fakultete uvideli svojo napako, ki je do tedaj po mojem naziranju še izvirala iz mladostnih ambicij in nekega novideznega ali namišljenega poslanstva, na ta način zboljšati studij na MVS.

Po objavi zaključkov sveta MVS na izredni fakultetni seji medicinske fakultete pa je prišlo do pojavov, ki govorijo o pretirani užaljenosti nekaterih članov in ki odločno kažejo, da so tu v ozadju negativni, a ne pozitivni vzroki. Sledil je namreč prostovoljen odstop teh članov v znak protesta in to na tak način, kot če izstopiš iz kegljaškega društva. Medicinski visoki šoli je slovenski narod poveril težke in resne naloge organizacije te institucije. In kaj pomeni za organizacijo izstop štirih vodečih predavateljev, si vsakdo lahko misli sam. Meni osebno ni razumljiva ta diskrepanca neke pretirane ambicije pred zaključkom sveta Medicinske visoke šole neke, če smem tako reči, brezdušnosti po zaključku. Menim, da je v socialistični ureditvi države nujno, da če smo nastopali proti organiziranim stavki študentov z vso ostrino, velja isto za organiziran odpor profesorskega zbora.

Spor na MVS še ni rešen. Prosimo vse odločilne faktorje, predvsem pa Društvo visokošolskih profesorjev in predavateljev, da odloči, ali smo v tem primeru grešili v etičnem, moralnem in pedagoškem pogledu. Da nismo grešili v juridičnem smislu, je odločila pravna fakulteta.

Zahvaljujem se onim članom sveta MVS, ki so zavzeli pravilno stališče v tem sporu.

Prof. dr. Igor Tavčar
Rektor MVS v Ljubljani

V zahvalo profesorju doktorju NAHTIGALU

Profesor doktor Rajko Nahtigal je zapustil univerzitetno katedro. Ob tej priliki mu študentje izrekamo globoko in iskreno zahvalo. Dr. Nahtigal je bil dolga desetletja profesor na naši Univerzi in je vzgojil mnoge generacije naše inteligence. Zavedamo se, koliko je daj slovenski znanosti in slovenski kulturi, še bolj pa čutimo, da nas je zapustil drag in pravičen vzgojitelj. Dolga desetletja je dajal študentom naše slavistične katedre svoje obširno evropsko znanje in vzgajal jih je z modrim razumevanjem, s skrbjo in veliko ljubeznijo. Prepričani smo in verujemo, da bo profesor dr. Nahtigal še leta bogatil slovensko znanost s svojim zrelim znanjem.

TRIBUNA

Zakaj smo tako mačehovski do likovnih umetnikov

V menzi sedimo za mizo. Prijatelj slikar me vpraša, če sem bil na njihovi razstavi. Malo raztresen — prišel semravnokar od izpita — mu povem, da žal ne, da pa bi danes ali jutri šel prav rad.

»Da, no! Ni je več. Samo tri dni je bila odprta«, mi pravi in sreba svojo juho.

Vidim, da je razočaran, ker ve, da rad grem na razstave, pa mu povem, da sem se zadnje čase »zabil« med knjige in se nisem dosti menil za vse drugo. Tako nekako se skušam opravičiti prijatelju, ki ga imam rad, ker ga poznam že nekaj let in vem, da kljub trdi, ki mu pogosto prede na tej akademiji, ne izgublja poguma.

»Seveda, seveda. Razumem. Tukaj v »Dnevniku« so pa' vendar zabeležili. Na, preberi, če hočeš«.

Med juho in ostalim, kar je sledilo, mi pripoveduje, da so imeli dosti dela s to svojo razstavo. Bila je kar na akademiji. In seveda so poslali tudi vabila uglednim ljudem 25 vabil so poslali in veselili so se vsega in bili vznemirjeni. In na vsa vabila se je odzval dr. Fran Zwitter, rektor univerze.

Molče ga poslušam. Mračen je. Časnik sem že zdavnaj odložil. »Vsega nas je obiskalo nekaj manj kot sto ljudi. Sorodniki, kot je to v navadi.

Spomnim se, da je nekdo nekdo zapisal v knjigo vtisov, ki je bila na razstavi: Zdi se mi, ko gledam vse to, da ste vsi lačni in suhi... Bral sem to v »Dnevniku« — saj razumete — sam nisem bil tam, da bi videl.

Krompir se mi zdi še bolj prestan kot sicer.

Šestdeset mladih ljudi na likovni akademiji se nade polno prebija — če ni drugače, tudi s praznim želodcem, da, s praznim! — Slovenci pravimo, da imamo likovno akademijo. Tam baje delajo in zorijo mladi nasledniki Jakopiča, Groharja... In ti ljudje pripravijo festival, majhno svečanost, ki naj bi nas opozorila na to, da zares zorijo. Mi se pa ravno takrat »zarijemo« med knjige ali kam drugam. Spet ne bomo vedeli ničesar o njih.

St.

Akademska folklorna skupina

povabljena na turnejo

Odbor Akademske folklorne plesne skupine »France Marolt« je že v zimskih mesecih s pomočjo oddelka za mednarodne zveze pri Zvezi študentov Jugoslavije navezal stike s študentskimi organizacijami v Zahodni Nemčiji, ki naj bi pomagale organizirati skupini turnejo v nemških univerzitetnih središčih. Rezultat je bilo povabilo in želja Internacionalnega študentskega kluba v Münchenu (ISC — Internationaler Studenten Club), da bi gostovali v njihovem klubu in priredili nekak jugoslovanski večer. Dogovorjeno — storjeno!

Vožnja nam je hitro potekla, kako pa tudi ne, saj smo bili vsi odlično razpoloženi, posebno pa naši »muzikanti«. Na kolodvoru v Münchenu so nas pričakovali zastopniki Mednarodnega študentskega kluba in jugoslovanski generalni konzul v Münchenu tov. Mihajlović.

Drugi dan nas je ob enajstih sprejel münchenski župan. V ta namen se je nekaj fantov in deklet obleklo v slovenske narodne noše. Ko smo tako oblečeni hiteli k sprejemu, so nas na ulicah ustavljali ljudje in se zanimali, kdo smo in od kod in »was ist los in München«. Ker nas je čas priganjal, smo jim morali dobesedno pobegniti. Pri sprejemu nas je pozdravil zastopnik mesta, želel nam je obilo uspeha in prijetno bivanje. Seznanil nas je tudi s težavami mesta, ki je bilo v pretekli vojni zelo porušeno po bombnih napadih. Na koncu svojega govora je izrazil veselje, da smo izbrali prav München za naše gostovanje in, da nam je kot prvi večji jugoslovanski skupini študentov prirejen sprejem v Rathausu. Poudaril je tudi, da je ravno akademska mladina poklicana, da učvrsti mednarodne stike in prijateljstvo med narodi. V našem imenu je pozdravil vse goste in mestne svetnike zastopnik Univerzitetnega odbora Miloš Mikeln. Po službenem delu sprejema so nas pogostili z bavarsko specialiteto »belo klobasico« in seveda z obligatnim pivom. Medtem pa smo z našimi »muzikanti« poskrbeli za pristno slovensko vzdušje (seveda brez vina). Poslagoma smo se privadili tudi bliskov fotoreporterjev, ki jih tudi tu ni manjkalo. Izredna pozornost in čast nam je bila izkazana tudi s tem, da smo se vpisali v knjigo častnih obiskov. **Na ulici so se seveda zopet ponovili isti prizori in ugotovil sem, da imajo ljubljanski »firbci« tudi druge resne konkurente.**

Ob osmih zvečer smo imeli nastop v Regina Palace Hotelu, ki je eden največjih v mestu. Nastop je privabil veliko število gledalcev, predvsem članov Internacionalnega študentskega kluba, drugih gostov in vse uslužbence jugoslovanskega generalnega konzulata v Münchenu. Program koroških, belokranjskih, primorskih, panonskih in gorenjskih plesov je navdušil vse gledalce. Ploskanja ni hotelo biti ne konca ne kraja. Gledalci se kar niso mogli sprijazniti z dejstvom, da je programa konec in hoteli so ponovitev gorenjskih plesov. Seveda smo jim radi ustregli. Polne roke dela so imeli številni fotoreporterji, ki so nas na vsak način hoteli posneti z vseh strani. Vseh narodnosti, ki so bile prisotne, nitj ne morem našteti in v to res pravo internacionalno druščino smo se pomešali še mi. Vsi po vrsti so se zanimali za naše razmere. Razjasniti smo morali marsikaj, zavrniti marsikatero zapadnjaško pojmovanje o naši državi. Vsi po vrsti pa občudujejo našo moč, da smo se ločili od držav s sovjetsko diktaturo. Na tem večeru je bilo navezano polno osebnih stikov. Mnogo teh študentov bo prišlo na počitnice v Jugoslavijo, posebno pa si želijo spoznati našo Jadransko obalo. Za zaključek banketa pa smo vsi zaplesali še Titovo kolo in venček srbskih narodnih plesov, seveda so nam pri tem pomagali tudi tovariši s konzulata, pridružili in poizkušali pa so še tudi tuji študenti. V veselem razpoloženju smo se razšli.

Naše gostovanje v Münchenu je uspelo. Posrečilo se nam je prebiti led in pokazati v zamejstvu in tudi pri nas, da je mogoče tudi s slovensko folkloro doseči uspehe. Da smo v Münchenu uspeli, nam zgovorno priča tudi povabilo in pripravljenost Internacionalnega študentskega kluba, da nam prihodnje leto organizira večjo turnejo po mestih Zahodne Nemčije. Pomembno je tudi dejstvo, da je konservativni časopis Süddeutsche Zeitung priobčil prvi informativno novico o našem nastopu s sledečim naslovom »Tänzer aus Titos Land«. Kritike za našega bivanja v Münchenu še niso izšle, obljubili pa so nam, da nam jih bodo poslali brž ko bodo izšle in o katerih bomo še poročali. Naš namen gostovanja je v celoti uspel.

Miran Heric

O naši ekonomski problematiki

Dnevni tisk in Tribuna sta že nekajkrat tehtno obravnavala nekatere pereče socialne, ekonomskein zdravstvene probleme študentov. Med najpomembnejšimi je nedvomno vprašanje študentskih domov.

Vedno bolj pogosto se širijo vesti, da nameravajo Akadem- Pri tem pr tisti, ki želijo uresničiti ta predlog, pozabljajo, da bi s tem močno zaostrili stanovanjski problem študentov, ker bi na ta način izgubili 480 postelj. Studentje namreč ne bodo ničesar pridobili z dosedanjim Domom za vojne študente v Kolodvorski ulici, ki bo prešel v ski kolegij preurediti v hotel civilno upravo, kajti v njem bodo še nadalje stanovali vojni študentje. Poleg tega je treba vedeti, da bo iz higienskih razlogov verjetno opuščen Dom Ivana Mojzerja na Poljanski cesti, zaradi česar bo skrčen študentski stanovanjski fond. Iz omenjenih razlogov je razumljivo, da je trenutno nemogoče misliti na ukinitev Akademskega kolegija za Bežigradom, ker je kapaciteta vseh domov ob naših potrebah še vedno premajhna.

Uprava Akademskega kolegija je za meseca julij in avgust prepustila pritličje in prvo nadstropje mestni turistični službi za prenočišča. Torej je zasedba teh prostorov za prehodne goste oziroma turiste le izjema in v finančnem pogledu pozitivna za proračun Akademskega kolegija. Zato bi bila neutemeljena sleherna bojazen, da se ta dom že preureja v hotel.

Pred zaključkom letošnjega študijskega leta so študentski sveti in upravni odbori reševali prošnje za sprejem v domove za prihodnje leto. Zdi se pa, da se vsi domovi niso dosledno držali principa za sprejem. V Akademskem kolegiju so definitivno sprejeli tudi lanskoletne novince, ki še nimajo izpolnjenih študijskih pogojev. Ti slušatelji bi lahko bili sprejeti le v primeru, če v jesenskem roku opravijo izpite oziroma izpolnijo predpisane pogoje za vpis v II. letnik.

Kuratorij študentskih domov in menz naj tudi v bodoče čimbolj dosledno rešuje vprašanje sprejemov v domove, upoštevajoč zlasti dejstvo, da so za bivanje v domovih upravičeni predvsem študentje iz tistih predelov naše države, ki teže k našemu univerzitetnemu središču, in pa študentje iz ostalih ljudskih republik, kjer ni tistih fakultet in oddelkov, na katerih bi lahko študirali določeno stroko (na primer metalurški oddelek), so pa v sklopu naše Univerze in Visokih šol. Na ta način bomo najlaže preprečili prepisovanje z ene univerze na drugo, česar se poslužujejo nekateri študenti iz špekulativnih namenov, da se laže »prebijajo« skozi izpite, ki so na posameznih fakultetah v državi bolj ali manj strogi.

B. L.

Sklep UO o domovih

Univerzitetni odbor ZSJ je v zvezi z vprašanjem o zasedbi študentskih domov v prihodnjem študijskem letu sklenil, da bodo dobili v domovih prostor predvsem študenti iz LRS in bodo sprejeti v glavnem tisti tovariši iz drugih republik, ki študirajo na fakultetah, ki jih v drugih republikah ni. Svoj sklep je UO utemeljil z naslednjimi razlogi: Naval na študentske domove v Ljubljani je izredno velik, zato pri tem često ostanejo brez strehe študenti iz drugih mest v Sloveniji in s podeželja. Ker je potrebno, da se procent delavske in kmečke mladine na ljubljanski univerzi dvigne, morajo postati študentski domovi v večji meri ena glavnih postavk, ki bodo to omogočile. Drugi razlog, ki je vodil UO, pa je, da v drugih republikah naše države situacija ni tako kritična, ker domovi v nekaterih republikah niso tako obremenjeni kakor naši.

Poslovanje menz med počitnicami

V mesecu juliju bo za študente, ki ostanejo v Ljubljani, poslovala Študentska menza na Trgu revolucije, medtem ko bodo ostale zaprte. V mesecu avgustu bo namesto menze na Trgu revolucije odprta menza v domu Ivana Mojzerja.

POZOR!

V zadnji številki štirinajstdnevnika »Naši razgledi« je izšel članek našega tovariša Malija, ki obravnava študentske probleme in se bo v prihodnji številki nadaljeval. Članek zaradi svoje temeljite analize študijskih in ostalih problemov na slovenski univerzi zasluži vso pozornost naše akademske mladine, prav tako pa vse naše javnosti. Potrebno je, da se o problemih, ki jih načenja članek, razvije širša diskusija tako v našem glasilu kakor tudi v dnevnem tisku.

Objava

V počitniških mesecih (julij, avgust) bodo uradne ure na Univ. odboru ob sobotah in četrtkih od 11. do 12. ure.

Naša univerza ne bo nosila imena Borisa Kidriča

Univerzitetni odbor ZSJ je prejel sporočilo Izvršnega sveta ljudske skupščine LRS, da so na sestanku dne 12. junija razpravljali o predlogu raznih organizacij, ustanov in podjetij, da se posamezni objekti imenujejo po umrlem tovarišu Borisu Kidriču. Izvršni svet je mnenja, da je treba z imenovanjem tovariša Borisa Kidriča vezati le tiste objekte, v katerih se je razvijalo delo, s katerim je bil pokojni najbolj živo povezan in za katerega je kazal svoj posebni interes. Vsak drug kriterij je izključen, ker je bil tovariš Kidrič z vsem našim gospodarskim, kulturnim in političnim delom zelo tesno povezan.

Glede na to mnenje, Izvršni svet ni osvojil predloga študentov, da se ljubljanska Univerza preimenuje v Univerzo Borisa Kidriča.

OBJAVA NAROČNIKOM TRIBUNE STROJNE FAKULTETE

Ker je prešlo 6 mesecev, za katere smo se strojniki obvezali, da bomo naročili Tribuno preko svojega odbora, smo s tem našo obvezo z letne skupščine spolnili. Ker želimo, da Tribuno še naprej prejema vsak strojnik, predlagamo vsakemu, da se naroči direktno na upravo Tribune.

Odbor združenja strojnikov

„TRIBUNA"
GLASILO LJUBLJANSKIH STUDENTOV

Odgovorni urednik: Boris Mikoš, abs. tehn.

Urednik: Primož Kozak, abs. fil.

Kulturno rubriko ureja: Marinka Golouh, stud. Akad. za igr. umet.

Mednarodno rubriko ureja: Stanka Kranjc, stud. med.

Sportno rubriko ureja: Vlado Zlajpah, stud. fil.

Tehnični urednik: Drago Kralj, stud. fil.

Upravnik: Karel Kubat, stud. ekon.

Naslov uredništva in uprave: Ljubljana, Trg revolucije št. 11/I, telefon 21-571 — Letna naročnina 200 din, polletna 105 din, četrtletna 55 din — Izhaja 3 in 18. v mesecu — Tisk Tiskarne Slovenskega poročevalca — Rokopisov ne vračamo — Naročnino nakazujte na tek. račun KB 606-T-841

Članki, objavljeni v listu, lahko zastopajo mnenje, ki ni identično s stališčem Zveze študentov Jugoslavije

Med študenti po svetu

Iz življenja ameriških študentov

Stanford University – velika družina

Široka vzgoja,

to se pravi po možnosti najboljša vzgoja za čimveč mladih ljudi — je vzgojni cilj ameriških univerz. Z izjemo Harvard, Columbia in Yale so to akademije, ki skušajo zavirati ozko specializacijo z obveznimi splošnimi kurzi. Tam se lahko nauče skoraj vsega: nege bolnika, gospodinjstva, kako se ravna z mladimi dekleti pred poroko in po njej in kako si najuspešneje napraviš »denar«.

Prva stopnja

Bachelor of Arts in Bachelor of Science, se doseže po štiriletnem študiju. Prvi dve leti ustrezata nekako naši 7. in 8. gimnaziji (splošni predmeti), poslednji »Uper Division« pa veljata strokovni izobrazbi. Posebnega izpita za naslov BA in BS ne zahtevajo. Izpite ima ameriški študent v tej stopnji izobrazbe skoraj tedensko. Rezultati teh izpitov dajo skupno oceno, s katero zapusti univerzo kot Bachelor ali poglablja svoje strokovno znanje v »Graduate School« na svoji ali kateri drugi večji univerzi.

Graduate Student

je deležen večje svobode na univerzi in tudi v »Campusu«, ki na večini univerz sodeluje pri vzgoji študenta. Po dveh letih študija doseže, če uspešno obdela pismeno tezo, titulo »Master«. Samo redki ostanejo še nadaljnji dve leti do doktorata.

Svoboda in pravila,

na katerih temelji, nadzorujejo voljeni študenti. Čeprav študentski zastopniki na akademskem področju ne igrajo tako velike vloge kot v evopskih deželah, so vendar globoko zasidrani v študentski skupnosti, ki je povsem priroden milje ameriškega študenta. »Živeti« in »učiti se« je tam nerazdružljivo in tako so nekatere univerze prava velika družina.

Stanford University

je na prvem mestu med njimi. Bila je ustanovljena pred 61 leti, leži na bivši farmi kralja železnic Stanforda — njenega ustanovitelja — in je ena najlepših in najbolj živahnih med vsemi v ZDA. Za živahnost v vzgoji je zadolženo učno osebje z visokim znanjem. Vpisanih je približno 7500 študentov, od katerih polovica živi v Campusih ali »Fraternity Houses«. »Activitis« stanfordskega življenja zelo združuje profesorje in študente v to lepo skupnost. Višek vsega je vsakoletna velika igra proti staremu nasprotniku kalifornijski Univerzi. Festival se vrši na enem največjih igrišč v Collegu z nad 70.000 prostori. Uvod v »Big game« je vedno vesel študentski festival.

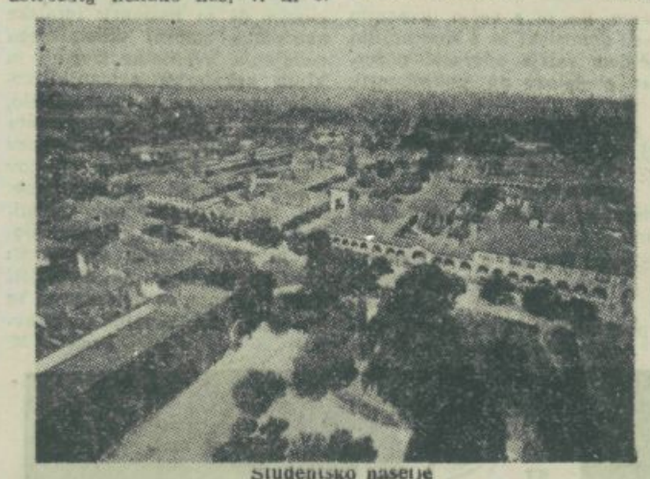

Študentsko naselje

Zabava in veselice,

plesi in številni pikniki, golf, tenis in kopanje v bližnjem zalivu San Francisca nikakor niso najvažnejši za študente, čeprav izpolnijo precej časa. Študijski načrt s svojimi izpiti se izvaja tako strogo kakor kjerkoli drugod. Razen tega študenti tudi sami upravljajo domove, sodelujejo pri svojem dnevniku, časopisih svojih fakultet ali v last ni radio oddajni postaji. Za vsakogar je med tem nekaj, kar ga veseli in razvedri.

V mednarodni aktivnosti

stoji Standfordska Univerza na prvem mestu v ZDA. 13.000 dolarjev svojega proračuna so v preteklem letu namenili za mednarodne prireditve. Z neko široko akcijo so nabrali 5000 dolarjev za pomoč tujim študentom. Za inozemske študente deluje poseben komite, ki z zbiranjem denarja omogoča štipendije. Tako je bilo v preteklem letu 8 inozemskih štipendistov študentskega komiteja. Pri tem uprava Univerze dovoljuje povabljenim štipendistom študij brez pristojbin. Zbiranje denarja in drugih vrednosti pa ne predstavlja celotne mednarodne aktivnosti. Pri inštitutu za mednarodne zveze je tudi neke vrste katedra OZN, mednarodni klub, oddelek, ki skrbi za 350 inozemskih študentov, in prekomorska informacijska služba za vse one študente, ki se zanimajo za Ameriko.

»Honor — Code«

je kodeks časti, kateremu se pokorava vsak študent. Ta poudarja n. pr., da je prepisovanje šolskih nalog goljufija in vse naloge se pišejo dejansko brez nadzorstva. V kodeksu je tudi izraženo, da je zdravo kolektivno življenje ravno toliko važno pri vzgoji, kot skupno delo na univerzi. Principi vzgojnega sistema pa se najbolje izražajo v navodilu, ki ga sprejme vsak stanfordski študent ob vstopu. »Pričakuje se, da bo študent na univerzi kakor izven nje pokazal tisto spoštovanje do discipline, morale in osebne časti, ki jo dobri državljani pričakujejo kot povsem razumljivo.«

(Po »Colloquiumu«)

Brez naslova

Avstralija
Študij duševnih ved

Zveza avstralskih študentov je predlagala vpeljavo študija duševnih ved na prirodoslovnih fakultetah, kakor tudi nek določen pouk prirodoslovne znanosti na pravnih, ekonomskih in filozofskih fakultetah. Čeprav iz teh predavanj ne bi bilo izpitov, bi morali študenti obiskovati 75% teh predavanj, preden bi se jim dovolilo opravljanje izpitov iz njihove stroke. Ta način generalnega študija naj bi še uvedel šele v višjih semestrih. (Information Bulletin)

Zobozdravnikov preveč — teologov premalo!?

Hamburg. V preteklem letu je trikrat več zobozdravnikov in dentistov zaključilo svojo izobrazbo, kot je odstopilo starih zdravnikov. Nasproti temu pa je na evangelistični teološki fakulteti neprimerno večji odtok kot pritok. — V zimskem semestru 1952-53 je bilo 500 študentov manj kot pa v preteklem letu.

Numerus clausus je še vedno na medicinski, stomatološki, prirodoslovni in pedagoški fakulteti, medtem ko je drugod z letošnjim letom ukinjen.

Peta obletnica Colloquium kluba

Colloquium je mesečna revija svobodnih študentov Berlina. Okrog naprednega lista je zbran klub, ki je proslavil peto obletnico uspešnega dela. V okviru proslave so diskutirali o temah: »Evropa ali združena Nemčija«, v kateri so poudarili, da se mora stremeti za enim in drugim, in »Nemčji in Evropa«, kjer je eden diskutantov vzkliknil: Za problem Posarja je čas, a za vzhodno cono je vsaka ura pravzaprav že prepozna!

Festival v Parmi

Parma. Aprila meseca je bil v Parmi mednarodni študentski gledališki teden. Italijanski študenti so ga organizirali z motivacijo: Zakaj morajo biti mednarodne prireditve te vrste vedno v Nemčiji? Kakor poročajo, je teden dobro uspel. Rektor univerze v Parmi je pozdravil goste s kratkim svečanim nagovorom v esperantu, kar pa je le malokdo razumel.

DOPISOVANJE Z ZDA

Vsi študenti, ki se zanimajo za dopisovanje z ameriškimi kolegi, naj sporoče fakulteto, jezik in področje, o katerem žele dopisovati, naslovu:

International Correspondence Exchange. Student Council Wayne University, Detroit. Michigan. USA.

Dobili bodo ime in naslov ustrezajočega partnerja.

Akademija igralske umetnosti bo gostovala v Erlangenu

Po dosedanjih informacijah bo Akademija za igralsko umetnost v Ljubljani letos ponovila svoje gostovanje v Erlangenu (Nemčija). Tu bo konec julija in v začetku avgusta mednarodni teden gledaliških odrov in slušatelji Akademije se nameravajo tedna udeležiti s celovečernim programom.

Burma
Univerza za izobraževanje odraslih

Univerza za izobraževanje odraslih v Burmi je lep primer odločnosti naroda, ki hoče z lastnimi silami premagati vse ovire pri izobraževanju in se dvgniti iz splošne zaostalosti. Študentom, ki so čez dan zaposleni, je omogočeno obiskovanje predavanj v jutranjih in večernih urah. Ta predavanja so priprava za končne izpite na univerzi v Rangoonu. Zaradi uspešnega dela je bila ustanovi podeljena podpora vlade.

Avstrija

Znana dunajska modna hiša »ITA« je odobrila študentom 25 do 50-odstotni popust pri nakupu nekaterih proizvodov.

INDUSTRIJA ODPORA

Objavljamo komentar uredništva »Colloquium« ob neki drami, ki je postala v zadnjem času v Zahodni Nemčiji zelo priljubljena. Iz tega komentarja je razvidno, da nekateri mladi nemški krogi zdravo in jasno gledajo na probleme. Za nas je zanimiv predvsem zato, ker se tudi pri nas pojavljajo iste težnje: poenostaviti problem in ga razpihovati v propagandističnem stilu, da izgubi vso globino in postane neresen.

Komentar je bil objavljen nekaj dni pred izbruhom neredov v sovjetski coni.

Demokraciji, ki se bori proti diktaturi, se lahko lepega dne zgodi, da preda svoje edino orožje: stvarno in jasno razlago, ki ga zamenja za ceneno hujskaško propagando zato, ker je prisiljena, da se vsak dan zoperstavlja in srečuje s takšno dikcijo nasprotnika. Kaj lahko torej zapade neopazno v isti žargon. Pravi odpor pride lahko v roke menažerjev, katerih industrija odpora se komajda lahko razlikuje od tekoče polemike, ki se je poslužuje diktatura. Poglejmo primer:

V propagandnih komentarjih založbe Berolina piše: »Karl Grote prikazuje človeka v komunistični vsakdanjosti. Prikazani družbeni položaj ustreza resnici . . .« »Jutri je za nas že danes«, je ime drami, iz katere navajamo nekaj prizorov.

Kako občuje direktor s svojo sekretarko . . .

Losche »Položi mapo na mizo, Rita! Kaj pa je to?«

Sekretarka: »Formularji za nov način obračunavanja.«

Losche: (z roko zdrsi preko njenega stegna)

Sekretarka: »Ne pričenjaj vendar že zopet. Počakaj no . . . Pozneje . . .«

Kako cvete birokracija v sovjetski coni . . .

Sodišče. Pisarji.

Prvi pisar: Vzemite akte! 36 obsodb v enem predpoldnevu.

Drugi pisar: »V stenogramu piše 5 let. Oh! In jaz sem jih zapisal 15. Vse moram znova.

Prvi pisar: »Zradiraj vendar.

Drugi pisar: »Da jih bom slišal!?

Prvi pisar: Pač pusti tako, saj je vseeno.

Kako komandant zapora v sovjetski coni . . .

Komandant (pred ogledalom): Da, takšna je slika boljševika. Ledeno mrzel in jekleno trd. Saj mora biti takšen! Ha, ha! (Si nalije čašo.) Kaj mi je? Ženske, ki me ne ljubijo, tovariši, ki se jih bojim! Vi psi me zasledujete! Iščete moje slabosti! Prostovoljno sem se obsodil na dosmrtno ječo (zvoni, adjutant vstopi). Lahko bi spet pripeljali kakšno obiskovalko. Vi veste. Ženske so pametnejše od moških.

Adjutant: Biti mora prostovoljno.

Komandant: Idiot! Saj tukaj nikogar ne prisiljujemo.

Adjutant: Lepo mladenko?

Komandant: Ti poznaš moj okus.

Tako torej Grote, ki pozna razmere v sovj. coni kakor svoj žep. Nam se zdi, da pozna samo *svoj žep* in se ne briga dosti za to, kako ga napolni. Glavno mu je, da je poln. Nam se namreč zdi, da so ti odnosi v sovjetski coni na žalost bolj komplicirani. In zato tudi bolj nevarni. Nam se tudi zdi, da bi bili ljudje kot Grote sposobni vzgajati SS-ovce, ki bi se borili proti »rdeči bestiji«. Da bi preprečili pravo nevarnost, moramo imeti jasno glavo, ker je premoč edino v tem.

Med počitnicami na pot

Nadaljevanje s 1. strani

34 tehnikov odhaja te dni na prakso IAESTE v Nemčijo, Avstrijo, Anglijo, Švico in Francijo. 40 jih gre na prakse, katere so si uredili preko naših podjetij.

Medicinci so se zelo zanimali za prakse preko svoje mednarodne organizacije, vendar pri njih še stvar dolgo ni tako lepo urejena kot pri tehnikih. Zdi se, da niso bili dovolj okretni, da bi v teku leta stvari uredili in se posvetovali pri Zagrebčanih, ki imajo več skušenj. — Preostalo je torej le 6 medicincev, za katere pa finančno vprašanje še vedno ni rešeno. Osem si je uredilo prakse samostojno in nosijo tudi stroške sami.

6 ekonomov gre na prakso s posredovanjem AIESEC v Nemčijo, Francijo in Avstrijo. Razen tega jih gre 6 na tromesečno prakso, ki so si jo priskrbeli sami v Zahodno Nemčijo.

Ostalih skupin, ki se odpravljajo na prakso ali na ekskurzijo ali na izlet, je mnogo. Do sedaj se pa še ne ve dokončno, katere teh skupin bodo zares odpotovale. Denar — no, pa saj veste sami.

13 agronomov gre na prakso v Avstrijo. Psihologi gredo v Švico na kongres psihologije dela in ogled modernih inštitutov, 13 etnografov bo odpotovalo v Avstrijo, kjer bodo zbirali material po slovenski Koroški, 30 arhitektov potuje v Grčijo, ekonomisti v Trst, 30 kemikov v Turčijo, 4 agronomi v Italijo, 20 zgodovinarjev v Avstrijo in 1 z likovne akademije potuje privatno v Anglijo, 4 člani esperantskega kluba se bodo udeležili raznih prireditev v Franciji in na Danskem. Več »mešanih« skupin bo potovalo s kolesi v Nemčijo in Avstrijo. Igralska akademija pripravlja odhod na mednarodni študentski gledališki festival v Zahodno Nemčijo.

Delovne akcije v Westfaliji se bodo udeležili brigadirji veterani. Seminar v Zahodni Nemčiji bodo obiskali člani UO, dva člana mednarodnega odbora pa odpotujeta na študentski seminar v London.

Kakor že rečeno, pa to ni vse. Le zaradi denarja se pritožujejo posamezniki, najbolj pa šef oddelka. Pritožuje se, da pol milijona pač hitro skopni in se s tem težko prireja velike reči. Njegovo načelo je: Vsakemu daš nekaj, da lahko pomagaš večjemu številu interesentov, ker je treba že za majhne ekskurzije veliko denarja; podpiramo prvenstveno one, ki odhajajo na prakso. S.

Francija
Novo univerzitetno naselje v Parizu

Prosvetno ministrstvo se je odločilo za gradnjo novega univerzitetnega mesta v Antonyju pri Parizu. Novo mesto naj bi sprejelo 2000 študentov in 500 študentskih zakonskih parov. Za poročene študente bodo zgradili dvosobna stanovanja, šole in otroške vrtce. Ostali študentje pa bodo stanovali v skupinah po 40 ljudi v posameznih domovih. Novo univerzitetno mesto bo dopolnilo Cite Universitaise in bo sprejelo izključno francoske študente. Projekt naj bi bil dokončan do začetka leta 1955. (Le Combat, Paris)

Ekonomisti so potovali po Nemčiji

Köln-Bonn-Düsseldorf-Essen-Bochum-Dortmund-Duisburg

Od našega posebnega dopisnika

Ekskurzija absolventov ekonomske fakultete v Zahodno Nemčijo je bila organizirana v okviru AIESEC, mednarodne organizacije študentov ekonomskih fakultet in visokih šol.

Začela se je z obiskom na kölnski univerzi, kjer smo se seznanili s tamkajšnjimi študenti, dva profesorja pa sta nas pozdravila v imenu univerze in nam priredila posebni predavanji o splošnem gospodarskem položaju v Zahodni Nemčiji in pa o nemški davčni politiki.

Do kakšne mere so se v Nemčiji razvili nekateri monopoli in kako ogromen kapital so skoncentrirali v svojih rokah, smo videli naslednje jutro, ko smo obiskali po vsem svetu znani farmacevtski kombinat Bayer v Leverkuznu pri Kölnu. Obrati tega kombinata so pravcato mesto zase. Samo, da bi obhodili vse obrate, v katerih je speljan železniški tir, bi porabili dva dni, saj je v tovarni več kakor 100 km železniškega tira. Tako nam ni kazalo drugega, kakor sesti v avtomobil in se peljati po tovarni. Kaj vidimo levo ali desno, so nam pripovedovali po zvočniku. Izstopili smo samo pred objekti, katere smo hoteli podrobneje videti. Ni mogoče našteti vseh izumov iz kemije in farmacije, ki so bili napravljeni v tem kombinatu. Izdelki te tovarne pyramidon, aspirin, veronal, antipyrin in drugi pa so zasloveli po vsem svetu.

Bonn — začasno glavno mesto Zahodne Nemčije, se nam je predstavil kot lepo urejeno, mirno mesto. Tudi tukaj imajo krasno novo univerzitetno poslopje, v katerem so nastanjene vse tamkajšnje fakultete. Tudi na tej univerzi so nam priredili posebno predavanje o Schumanovem planu, nato pa so nas pogostili v študentski menzi.

Popoldne smo napravili izlet po Renu z motorno ladjo. Peljali smo se mimo rezidence predsednika republike, mimo bonnskega parlamenta, mimo palače, kjer je sedež kanclerja Adenauerja, in nato še daleč po Renu navzdol, med zelenjem in griči, med razvalinami nekdanjih gradov pa med vasicami in vinogradi. Sele na večer smo se vrnili v Bonn, kjer so nam v poslopju parlamenta priredili zakusko.

Naslednje jutro smo bili gostje Industrijskega inštituta v Kölnu, kjer se po končanem predavanju kar ni mogel končati živahen razgovor, kajti mnogo smo hoteli vedeti mi, še več pa nemški gospodarstveniki o nas.

Ko smo zapustili Köln, se je začelo naše križarjenje po Porurju. Prav vse panoge industrije so tu zastopane. Tu so nakopičene največje zaloge premoga v vsej Evropi. Po navedbah ekonomskega inštituta v Parizu nakopljejo v majhnem Porurju danes več premoga kakor v vsej Sovjetski zvezi. Porurje porabi danes več električnega toka kakor vsa Anglija in producira toliko jekla kakor Francija in Belgija skupaj.

Düsseldorf

Obiskali smo Düsseldorf, Hattingen, Essen, Werden, Bochum, Dortmund in Duisburg. Najmanjše izmed teh mest Bochum ima danes 310.000 preb. Düsseldorf, Dortmund in Essen pa jih imajo po 600.000. Najlepši je Düsseldorf, ki nas je res očaral s svojimi palačami in zlasti s svojo svetlobno reklamo.

V Düsseldorfu so nam razkazali gospodarski muzej, o katerem pravijo, da je najbolje urejen v vsej Evropi. Prav tu smo videli tudi ogromno železarno Mannesmann, ki je prva začela izdelovati Mannesmannove brezšivne cevi. Popoldne pa smo bili gostje tamkajšnje trgovinske zbornice.

Dva dneva smo preživeli v višji sindikalni šoli v Hattingenu, kjer smo se lahko seznanili s problemi nemškega delavstva in nemške sindikalne organizacije, od tod pa nas je vodila pot v Essen, da vidimo po vsem svetu znano Kruppovo tovarno orožja.

Tovarna Krupp je pred vojno zavzemala prostor, velik, kakor dve tretjini Ljubljane, in je zaposlovala četrtino vseh zaposlenih meščanov Essena. Med zadnjo svetovno vojno je samo to podjetje produciralo več kot polovico vse nemške oborožitve. Ta tovarna je bila v zadnji vojni močno porušena. Kilometre daleč smo se vozili med samimi ruševinami.

Na vsej naši poti smo ogromno videli in odnesli z nje neprecenljive koristi. To je bila prva povojna ekskurzija jugoslovanskih študentov ekonomije v inozemstvo in eno prvih povojnih študijskih potovanj jugoslovanskih študentov v inozemstvo sploh. Že zaradi tega sta pomen — pa tudi rezultat te ekskurzije daleč presegla zgolj študijski okvir.

Rado Smolinsky

„TELA“

Izdeluje:

najrazličnejše vrste relejev
naprave za kazanje vodostaja
tipke za daljinska stikala
okopljene tripolne vtične spojnice 25 A, 500 V
daljinska stikala

„TELA“
Tovarna električnih aparatov
Ljubljana, Rimska c. 21a, telefon 20-224

KRATKE VESTI

OBVEZNA TELOVADBA

Ministrstvo za vzgojo v Franciji je izdalo odlok o obvezni telovadbi za vse študente.

EDINA FAKULTETA V AMERIKI, KJER STUDIRAJO SAMO ŽENE

Ženska medicinska fakulteta v Filadelfiji v Pensilvaniji je edina fakulteta v Ameriki, ki ima samo slušateljice.

MEDNARODNI STUDENTSKI GLEDALIŠKI TEDEN

bo tudi letos v Erlangenu (Nem.)

Trajal bo od 31. julija do 7. avgusta. V preteklem letu se je naša igralska akademija tega tedna udeležila in tudi letos se pripravljajo na odhod.

SKANDINAVSKA STUDENTSKA GLEDALIŠČA

Helsinki. Studentski odri so se zbrali na letnem kongresu in med drugim obravnavali tesnejše sodelovanje skandinavskih študentskih gledališč z inozemskimi.

Nizozemska

Pred kratkim so bili določeni točni datumi za študentska delovna taborišča. Te akcije, katerih namen je pomagati pri obnovi poplavljenih krajev bodo od 13. VI. do 31. VII. in od 3. do 21. VIII. Delo bo plačano. Predvidenih je 5 delovnih dni v tednu.

Brazilija
Stavka v Recifu

Študentje pravne fakultete na Univerzi v Recifu so pričeli stavkati, ker so bila predavanja prestavljena na popoldanske ure. Velik del študentov se preživlja s honorarnimi zaposlitvami in ker je delovni čas v vseh javnih ustanovah od 12.—18. ure, bi bili na ta način prisiljeni pustiti ali študij ali pa zaposlitev. Iz solidarnosti so se stavki pravnikov pridružile ostale fakultete.

Mexico
Vojska proti študentom

Da bi zatrli študentske demonstracije, med katerimi je bilo ranjenih nad 50 oseb, so morale v Meridi nastopiti vojaške edinice. Študentje so protestirali proti guvernerju države Yukatan. Zahtevali so njegov odstop in takojšnje izplačilo prejemkov profesorjem.

Siam

Na vseh siamskih univerzah se predava izključno v siamskem jeziku, medtem, ko se v drugih južnoazijskih državah delno vrše predavanja v angleščini. Tudi občevalni jezik med študenti, ki pripadajo različnim jezikovnim skupinam je drugod še vedno angleščina. V Siamu so 4 univerze, ki imajo 10.000 študentov.

Ali ste že kdaj pomislili, da se lahko zavarujete za primer telesne nezgode, smrti in dož vetja?

Sprostite se gmotnih skrbi v primeru nesreče! Vaše življenje in vaše premožen,e zavaruje

Državni
ZAVAROVALNI ZAVOD

Vsa potrebna pojasnila dobite pri naših zastopnikih

Zaključek ankete o slovenskem filmu

Naša anketa proti centralizaciji filmskih podjetij

Mnenje akademske javnosti o problemih našega filma

V svojem članku bi se omejil predvsem na načelne probleme o slovenskem filmu, ki jih je zajela naša anketa. Eden od bistvenih je n. pr. vprašanje centralizacije filmskih podjetij v Jugoslaviji, dalje koprodukciji itd. Analiziral bi tudi odgovore, ki se tičejo vsebine in kvalitete slovenskega filma, medtem ko bi to pot pustil ob strani odgovore, ki obravnavajo vprašanja filmskega ustvarjanja (igralci, režiserji, kompozitorji, snemalci itd.).

Iz filma »Svet na Kajžarju«

Čeprav je pri nas v navadi, da večina ljudi, ki so povabljeni v anketi, naj jasno izpovedo svoje mnenje, odgovori z molkom (in to se je zgodilo tudi naši anketi), so nekateri poslali solidno sestavljene odgovore, iz katerih bom skušal ugotoviti splošno mnenje študentov o filmski problematiki.

Na prvo vprašanje: »Ali se Vam zdi, da je nam Slovencem poleg gledališča, radia in drugih kulturnih ustanov potrebna tudi lastna filmska proizvodnja?« so se odgovori glasili pritrdilno in s tem, mislim, podprli obče mnenje Slovencev.

Ob drugem, bolj konkretnem vprašanju: »Ali naj »Triglav film« razvija slovensko filmsko umetnost in kulturo ali pa naj bi se vse jugoslovanske nacionalne filmske proizvodnje centralizirale?« se je pokazalo enotno mnenje, ki ga najbolj pojasnjuje jedrnati odgovor nekega študenta: **»Samo slovensko podjetje bo dalo slovenski film. Centralno podjetje ga ne more in ga ne bo dalo.«**

»Ko se je po osvoboditvi začela snovati naša domača filmska produkcija, sta vladali v odločilnih krogih dve stališči glede oblike njene organizacije: prvi so bili mnenja, da je treba vse jugoslovanske filmske proizvodnje postaviti na zvezno osnovo (zgraditi veliko filmsko mesto v Beogradu), kjer bi snemali vse jugoslovanske filme, drugi pa, da je treba organizirati filmsko produkcijo na nacionalni osnovi, opirajoč se na stališče, da je film umetnost, to se pravi del nacionalne kulture. To drugo stališče je tudi obveljalo...« (M. Bor: Problematika našega umetn. filma. — Filmski vestnik, L. III., št. 5—6.) Toda od časa do časa so se v dnevnem tisku pojavljale težnje prvih, ki so vedno odločneje zahtevali centralizacijo filmskih podjetij. Najodločneje pa so postavili te svoje zahteve na nedavnem sestanku filmskih in kulturnih delavcev Srbije, ki ga je organiziral sekretariat Socialistične zveze delovnega ljudstva Srbije. Glavna tema sestanka je bila diskusija o združitvi jugoslovanskih filmskih podjetij.

Do sedaj se je pokazalo, da je za centralizacijo predvsem skupina srbskih filmskih delavcev in pa vršilec dolžnosti direktorja »Vardar filma« iz Skoplja Aki Pavlovski (iz ekonomskih razlogov). Zanimivo je, da eden glavnih srbskih filmskih teoretikov, Vicko Raspor, zagovarja nacionalna filmska podjetja. On pravi: »Koncentracija kinematografije, če naj jo razumemo kot eno proizvodno telo in kot en umetniški svet, bi odpravila sleherno svobodno konkurenco, ker bi preprečila preverjanje doseženih uspehov z raznih stališč in kriterijev. Monopolistični položaj enega samega podjetja z enim samim umetniškim svetom (ki bi — pa naj bi bil še tako širok — vendarle izražal eno samo stališče in en sam pogled na vprašanja filmske umetnosti, repertoarja itd.) bi nujno paraliziral glavno gibalo k čedalje boljši umetniški kakovosti del. Predstavljajmo si, da začne tako edino filmsko podjetje izdelovati zapovrstjo slabe filme zaradi pomanjkanja sleherne konkurence. Kako bi v tem primeru praktično dokazali, da to ni resnična raven našega filma in da bi v drugačnih okoliščinah, z drugim umetniškim kadrom in drugim repertoarjem dosegli večje uspehe? Če imamo več podjetij, in danes je tako, je to preverjanje mogoče...« Tudi ostali diskutanti so istega mnenja. Zanimivo je, da smo tudi slovenski visokošolci, v času, ko ti problemi še niso bili tako pereči kot danes, odločno odgovorili, da nismo za koncentracijo.

Navedimo dva odgovora na to vprašanje! Student ekonomije **Soklič Franc** piše med drugim: »Združitev slovenskega filma z ostalimi proizvodnjami v državi zgolj iz ekonomskih razlogov bi kot malokje gotovo zadela na težave, ki bi lahko močno škodovale umetniškim prizadevanjem slovenskih filmskih delavcev, bodisi da gre za nacionalni stil ali pa domače ustvarjalno okolje. Tu mislim predvsem na dela, ki naj bi predstavljala našo umetniško tvornost, naš nacionalni stil, pa bodo prav gotovo oškodovana, če ne bodo izkoriščene vse možnosti kvalitetnega dviganja našega filma, ki so pri nas že domala na razpolago (umetniško in tehnično osebje, krajni namreč, da bi mogel imeti slovenski film v centralnem jugoslovanskem podjetju take možnosti razvoja kakor pri nas. Obenem je s centralizacijo proizvodnje onemogočeno tekmovanje, ki je prvi pogoj vsakega napredka.«

Na tretje vprašanje: »Ali so tako imenovane koprodukcije koristne ali škodljive za razvoj naše izvirne filmske ustvarjalnosti?« je večina študentov odgovorila, da je koprodukcija trenutno koristna, da pa lahko postane škodljiva za nadaljnji razvoj slovenskega filma. Mislim, da je o tem vprašanju napisal najboljšo sodbo študent pravne fakultete **Knafeljc Marko**, ki pravi med drugim: »Naša podjetja so morala pristati na koprodukcijo predvsem in edino iz razloga svoje nerentabilnosti... Podjetja so se obrnila proti zasilnemu izhodu — koprodukciji. Za nas pomeni to lep zaslužek, ker nam je zagotovljen visok procent zaslužka pri filmih, ki so že vnaprej prodani. Toda, kdo snema in kaj snemajo? V glavnem so to ne glede na reklamo) tretje- ali četrtorazredne nemške oziroma avstrijske filmske ekipe, ki nam ponujajo kaj plehke scenarije. In če poznamo kvaliteto današnje nemške in avstrijske filmske proizvodnje, ni potrebno govoriti o tem, kako se bo naše tehnično osebje naučilo svoje obrti... Svojstvenost filmskega izraza v sliki izvira v marsičem tudi iz načina dela, ki bi si ga naj naši osvojili. Vemo pa, da je slika oz. filmski izraz v avstrijsko-nemškem filmu trenutno najslabši. Najslabša stran koprodukcije pa je ta: v glavnem slabi komercialni filmi bodo šli v svet, seveda z oznako, da je pri izdelavi udeleženo naše podjetje. Kdor pa zavzema pravilno stališče do plaže nemške in avstrijske proizvodnje, bo le zmajal z glavo in si mislil da smo tudi mi zajadrali v njihove vode. Torej je slaba stran koprodukcije predvsem v moralni izgubi, umetniški slovesi pa si naša podjetja, čeprav bi si ga morala šele prav ustvariti, že vnaprej kvarijo.« Vsekakor utemeljena skrb.

Mislim, da je vprašanje koprodukcije pereče in lahko z vsemi (danes še nepredvidenimi) posledicami postane akutno.

Zakaj? Bojim se namreč, da bo danes še razumljivo opravičilo za koprodukcijo — rentabilnost — postalo trajna last »Triglav filma«. In to iz kaj preprostega razloga: ker ne bo državnih dotacij, bo podjetje prisiljeno sodelovati s tujimi filmskimi podjetji. In če pomislimo, da bo to sodelovanje dolgotrajno, obenem pa navezano predvsem na nemška oziroma avstrijska podjetja, si lahko predstavljamo vplive, ki bodo vidni že čez nekaj let. Zato mislim, da morajo slovenski filmski delavci stremeti za tem, da bi ponovno dosegli dodelitev vsakoletnih dotacij. Če zavzemajo stališče, da je film umetniška ustanova, a ne industrijsko podjetje, lahko zahtevajo podporo z enako pravico kot n. pr. gledališke, glasbene in ostale kulturne ustanove, posebno, če pomislimo, koliko milijonov prejme država od predvajanja tujih filmov.

Četrto vprašanje: Kakšne teme naj bi obravnavali slovenski igrani filmi?«

Po do sedaj obravnavanih temah si študentje želijo na pr. vedre filmske komedije, ki se odigrava nekje ob vznožju naših planin, film iz športnega življenja, filme, ki bi obravnavali življenje naših slavnih mož (Prešerna, Levstika itd. našo starejšo in najnovejšo zgodovino ter teme iz sodobnega življenja.

Na peto vprašanje: »Po katerih slovenskih literarnih delih naj bi snemali filme?« so prispeli le skromni odgovori. Predlagajo, da bi snemali tale dela: Prežihov Voranc »Ljubezen na odoru«, Ivan Tavčar »Visoška kronika«, F. S. Finžgar »Pod svobodnim soncem«, Ivan Cankar »Kralj na Betajnovi«, »Hlapec Jerneja« in njegove novele ter črtice. Predlagajo še: A. Kraigher »Kontrolor Skrobar«, Jurčič »Martin Krpan«, A. Slodnjak »Pogine naj, pes!« — biografski film o Levstiku ter Bratko Kreft »Scenarij o Prešernu«, ki pa, prav tako kot Kreftovi »Celjski grofje«, »Velika puntarija« ali Jurčičev »Jurij Kozjak« še dolgo časa ne bodo zaživeli na našem filmskem platnu, čeprav bi bili to veličastni filmi.

Mislim pa, da se bodo nekatera dela Prežihovega Voranca, Franceta Bevka, Miška Kranjca, Antona Ingoliča, Ferda Godine in Cirila Kosmača lahko že kmalu uvrstila v program »Triglav filma«, seveda, če bodo našla svojega preoblikovalca v filmski scenarij. Poleg tega bi navedel še delo Frana Milčinskega »Ptički brez gnezda«, po katerem bi lahko nastal naš najboljši mladinski film.

Iz zgoraj navedenih odgovorov je razvidno, da je naša akademska filmska publika v načelnih vprašanjih skoraj povsem enotnega mnenja. Razvidno je, da gleda problematiko »Triglav filma« trezno in z razumevanjem, da pa pričakuje in je uverjena, da bo slovenski film ostal in kolikor še ni — postal umetnost.

Maher Marijan

Komisija pri uredništvu Tribune, ki je pregledala odgovore na anketo, se je odločila za naslednje nagrade. Prva nagrada se ne podeli, pač pa dobe nagrado po 500 din naslednji tovariši: Knafeljc Marko, študent prava, Horvat Drago, štud. tehnike, Soklič Franc, štud. ekonomije.

Diplomska predstava Akademije

Nadaljevanje s 1. strani

najti posebnega razumevanja, je njeno celotno podobo brždа zaradi točnega koncepta in sproščene igralske intuicije zaigrala res uspešno in zadovoljivo. Resnične nadarjenosti ji ni mogoče odrekati, s pomočjo rutine, pridobljene z delom pa se bo prav gotovo uvrstila med dobre karakterne igralke. Njenega partnerja, slugo Jeana je igral Jurij Souček, ki je celotno vlogo interpretiral na zadovoljiv in učinkovit način. Njegova izrazna sila, ki se morda nekje na dnu lomi zaradi lastne razklane osebnosti mu je prav v tej vlogi neovirano pripomogla do uspeha. Splošno mnenje gledališke publike, da bo dobilo SNG v njem enega tistih igralcev kakršni morejo ostati skozi vse svoje gledališko delo važne osebnosti v ansamblu je prav gotovo osnovano in umestno. Seveda pa je takšno upanje odvisno predvsem od nadaljnje igralčeve zavzetosti za neposredno odrsko udejstvovanje in tudi za poglabljanje in razvoj lastne osebnosti. Brez slednje je še tako velik talent samo spreten obrtnik.

Od vseh nastopajočih je prav gotovo pokazala največji razvoj Marjanca Horvatova. Služkinjo Ano je zaigrala z intenziteto, kakršno zmore v podajanju samo resnično nadarjena igralka. Ker smo mlado igralko doslej videvali (n. pr. kot Dono Ano v »Kamenitem gostu«) le v skraino čustvenih vlogah, v katerih se je dozdevala kljub impresivnemu podajanju preveč solzava, je njen nastop v Strindbergovi žaloigri resnično presenečenje.

Medtem, ko je prvi del sporeda v celoti zadovoljiv in bi mu razen nekaterih manj pomembnih malenkosti težko kaj očital, je enodejanka Bernarda Shawa »Nalagani soprog« ustvarila povsem drugačen videz. Že samo delo je pravzaprav nesrečno izbrano. To pa bi lahko očitali vsem trem uprizoritvam, saj dela niso niti strogo klasična niti moderna, kakršnih pričakuje naše gledališko občinstvo. Nalagani soprog je satira na sprejem »Candide« in je zato povsem neaktualno, kajti gledališko občinstvo, ki »Candide« na odru ljubljanske drame še ni videlo, satire ne more razumeti. Poleg tega pa tudi uprizoritev sama ni bila zadovoljiva. Izvedbi se je namreč vse preveč poznalo, da je režiser hotel eno, igralci pa drugo. Morda je vzrok v nezaupanju igralcev do režiserja oziroma do njegovega prijema. Neskladnosti v težnjah rež̌iserja in igralcev pa imajo vsekakor samo eno posledico — neuspeh.

Enodejanko je režiral Milan Stante. Ko bi z večjo invencijo z več domisleki in s spretnejšim načinom režije odvračal pozornost gledalcev na podrobnosti, bi morda občinstvo teže opazilo pomanjkljivosti celote, posebej ker je bil tempo igranja zadovoljiv. K tej edino dobri strani uprizoritve so morda bolj prispevali igralci, kot pa režiser sam.

Slavko Strnad v vlogi soproga je pokazal precej nadarjenosti in prizadevanja, čeprav bi v preprostejši in subtilnejši vlogi zaradi svoje čustvene iskrenosti lahko vse bolje uspel. Breda Urbičeva pa je kot njegova žena pokazala premalo odrske spretnosti, da bi ji gledalec mogel verjeti in prav tako »čednosti« zaradi katerih naj bi ideja celotnega dela imela resničen raison d'etre. Zapeljivec (ali morda zapeljanec) je bil Andrej Čurent. Svojo vlogo je docela ločeno od vseh ostalih in povsem po lastni zamisli hotel približati Shawovi komiki, pa se mu je to deloma ponesrečilo, ker je zaradi osamljenosti izpadel iz celotnega koncepta kot nenavadna posebnost. Vsekakor je mladi igralec, kateremu zaradi nekaterih res uspelih nastopov v preteklosti že nihče načelno ne odreka nadarjenosti, bil v tem svojem nastopu preveč uklenjen v krčevitost in v pretiranost, da bi mogel igrati tako prepričljivo kot smo glede na njegovega »Rudo« pričakovali.

Celotna predstava AIU je pokazala, da so študentje igralske akademije zmožni umetniškega podajanja, kvalitetne izvedbe in kljub nekaterim pomanjkljivostim zmožni za kvalitetno delo, da prav tako kot prejšnja leta niso razočarali obiskovalcev gledališča, čeprav smo njihov nastop presojali z enakimi merili, kot presojamo one gledališke delavce, med katerimi bodo nekateri letošnji diplomanti prav kmalu živeli in doživljali tisto življenje, za katerega so se vsa leta požrtvovalno pripravljali.

Prosenc M.

Dominko: Na obisku

TRGOVSKA AGENTURA
ZA UVOZ IN IZVOZ

„SLOVENIJA-IMPEX"

LJUBLJANA
BEETHOVNOVA 14

*

TELEFON 23-915
Brzojavni naslov: Slovimpex
Bančni račun 601-T-69

„MOTOR"
Škofja Loka

Izdeluje:

elektromotorje
električne brusilne stroje
električne alarmne sirene
ročne alarmne sirene
krožne žage
gasilske črpalke
gasilske armature

MOTOR
TOVARNA ELEKTRIČNIH STROJEV
SKOFJA LOKA

Telefon Škofja Loka 40
Železniška postaja Škofja Loka
Tekoči račun podružnice Narodne banke Škofja Loka 6111-50176-1

ŠPORT

Športnikom čestitamo!

Študentje se poslavljamo od svojih šolskih klopi in mnogi si bodo v počitnicah krajšali čas in krepili telo s športom, ki je odlično razvedrilo in še boljše zdravilo za mladega človeka.

Na športnih straneh naše TRIBUNE smo skozi šolsko leto spremljali športno življenje študentov pri nas in v tujini. Čeprav je med študijem težko najti čas za šport, se lahko pohvalimo, da je bila športna sezona na naši Univerzi ena najpestrejših doslej. Že v začetku leta je bil ustanovljen Akademski športni odbor, ki je z uspehom vodil osnovanje akademskih športnih klubov, ki so sedaj postali samostojne organizacije. V okviru ASO delujejo sedaj naslednji klubi: Košarkarski, odbojkarski, šahovski, sabljaški, klub za namizni tenis, judo klub in strelska družina. Poleg samostojnih klubov pa smo se študenti uveljavili tudi v smučanju.

Z uspehom je bilo v letošnjem šolskem letu izvedenih več univerzitetnih prvenstev. Najbolje je bilo organizirano odbojkarsko prvenstvo, svoja prvenstva pa so imeli še: strelci, šahisti, judisti in smučarji, ki so organizirali tudi smučarsko študentsko prvenstvo Jugoslavije. Atletsko prvenstvo bo v okviru »Mariboriade«.

Študentske ekipe so z uspehom gostovale tudi v inozemstvu. Smučarji so nas častno zastopali na študentski olimpiadi v St. Moritzu in na tekmovanjih v Avstriji. Strelci so s svojim uspehom v Švici presenetili vso športno javnost, košarkarji AŠK pa so v zadnjem letu postali »evropske klase«, saj so znani širom po Evropi kot solidno moštvo.

Študentski klubi sodelujejo tudi v domačih prvenstvenih tekmovanjih, kjer dosegajo prav lepe rezultate.

Prav gotovo bomo o naših športnikih in o športu na Univerzi tudi v prihodnjem letu napisali kaj razveseljivega. Temelji so položeni, vendar bomo poskušali doseči boljše pogoje za razvoj športa med študenti. Prav zaradi slabih pogojev dela moramo športnikom in športnim delavcem na naši Univerzi čestitati k uspehom v minulem šolskem letu.

Naši odbojkarji so tretji

AOK je bil ustanovljen komaj pred nekaj meseci. Delo v klubu je hitro zaživelo in moremo reči, da je v tej kratki dobi požel nekaj zadovoljivih uspehov. Največja zasluga kluba je razširitev in popularizacija te športne igre med mladino — predvsem študentsko in dijaško, čeprav z uspehi še ne moremo biti povsem zadovoljni. Sicer odlično organizirano univerzitetno prvenstvo ne more predstavljati začetka in konca dela na tem področju. Brez dvoma je sedaj igrišče naših akademikov najlepše v Sloveniji, sodi pa tudi med najlepše v Jugoslaviji.

AOK nastopa v prvenstvenih tekmovanjih s petimi ekipami: člani, (zvezna liga), člani (republiška liga), članice (zvezna liga), mladinci in mladinke.

Moška ekipa, ki tekmuje v zvezni ligi, je zasedla v pomladanskem delu tekmovanja tretje mesto. Ekipa spada med najboljše v zvezni ligi. V tekmovanju so imeli malo smole, kajti v tekmi z Branikom jim je manjkala le točka do zmage, pa tudi v tekmi z Mladostjo so vodili v prvem nizu s 14:9, a so vseeno dopustili nasprotniku, da je zmagal. Najboljši igralec moštva je bil Vlado Skrbinek, štud. kemije, ki je tudi stalni član državne reprezentance. Z državno reprezentanco je potoval v Turčijo tudi slušatelj VPS Jošt Julko. Moštvo je pripravljal na tekmovanja Kosec Miloš.

Slabši uspeh je dosegla ženska vrsta, ki nima standardnega moštva in ima le nekaj igralk, ki so po pravici uvrščene v moštvo, ki igra v zvezni ligi. V spomladanskem tekmovanju so zasedle 5. mesto. Dolgo časa niso imele nobenega trenerja, šele v zadnjih dneh je vodstvo njihovega treninga prevzel Dvoržak Rado.

Drugo moštvo, ki tekmuje v republiški ligi, tudi ni doseglo uspeha, kakršnega bi lahko. Moštvu primanjkuje borbenosti in volje do igre. V spomladanskem delu tekmovanja so dosegli 4. mesto.

Klub ima dobre pogoje za razvoj in pričakujemo tudi v jeseni dobrih uspehov.

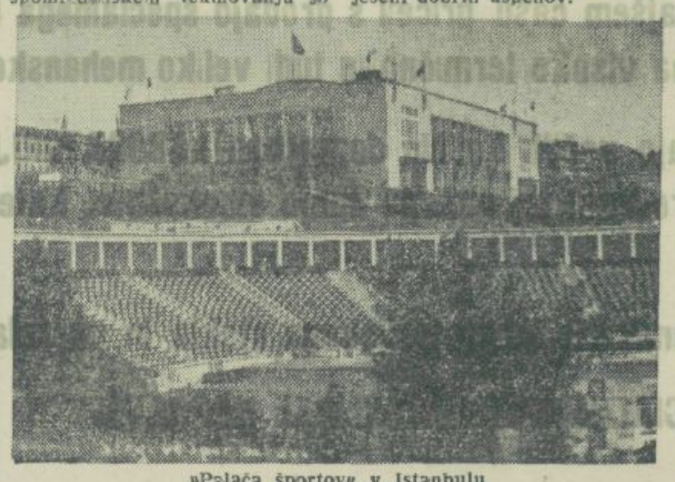

»Palača športov« v Istanbulu

Ljubljanski košarkarji na Dunaju

Košarkarska reprezentanca Ljubljane, ki je bila sestavljena iz igralcev ASK in Železničarja, je v preteklem tednu gostovala na Dunaju, kjer je nastopila proti reprezentanci Dunaja. Reprezentanca Dunaja je bila v resnici reprezentanca Avstrije, ki je prejšnji mesec slavila zmago nad moštvom Švice. Zmagali so Ljubljančani z rezultatom 56:49. V ljubljanski ekipi je bil najboljši Kristančič, ki je sam dosegel 14 košev.

V naslednji tekmi sta se sestali moštvi avstrijskega prvaka Babemberg in Ljubljane. Igra ni bila tako lepa in razburljiva kot prva, vendar so naši košarkarji zmagali z večjo razliko 77:42. — Avstrijci so se v začetku igre dobro upirali Ljubljančanom, na koncu pa jih je moštvo Ljubljane popolnoma pregazilo. Samo Kristančič je v zadnjih dveh minutah igre dosegel 7 košev.

Kako igrajo odbojko v Turčiji

NAŠI SO PREMAGALI TURŠKO REPREZENTANCO S 3:0

Piše državni reprezentant Skrbinek Vlado, štud. kemije

O turških odbojkarjih se do naše tekme z njimi skoraj ni ničesar vedelo. Odbojko igrajo že trideset let, a so imeli le malo ali skoraj nobenih mednarodnih srečanj. Dva meseca pred nami so igrali z Izraelom, vse tekme so odločili v svojo korist. Tekmovanje z Jugoslavijo pa je bilo prvo mednarodno srečanje v Carigradu po vojni. Turki igrajo še stari, pri nas bi rekli »sokolskim« sistem, s tremi podajači in tremi tolkači. Da tolkače lahko loči tudi opazovalec, nosijo različni dres. Tako n. pr. so imeli njihovi tolkači črne majice z rumeno široko črto čez prsi, podajači pa rumene majice. V tolčenju so precej slabi za naše pojme, tolče pa samo oni igralec, ki pride pri menjavi servisa na prvo tolkaško mesto. Igrač na tretjem tolkaškem mestu ni nikdar dobil žoge. Podaje so običajno nad glavo, včasih v malo večjem loku. Odriv za skok pri udarcu imajo vsi na eno nogo. Servirajo navadno, le pri enem ali dveh sem opazil, da sta poskušala servirati čez glavo.

Vse to se nam je od početka zdelo zelo smešno. Njihov nasprotnik torej točno ve, kdo in kje bo žogo udaril. Tako je bilo, da so v prvi tekmi med reprezentanco Carigrada in Beograda naši igralci lahko vedno prišli trije v blok. Toda tu nas je presenetilo nekaj, kar se pri naših igralcih le redko opaža. Turki so žogo skoraj vedno plasirali mimo trojnega bloka v igrišče in naredili točko ali menjavo. Če nismo postavili bloka, so žogo zabili. Presenetila nas je njihova izredna igra v polju, ki je v marsičem podobna francoski. Turški igralci so v polju zelo požrtvovalni. So gibčni in se mečejo za vsako žogo. Strahovit udarec Budišina n. pr. so vrnili često z lahkoto v naše polje. Šele drugi dan, ko smo igrali oficialno tekmo Turčija — Jugoslavija, je trener Strahonja velel uporabiti drugo taktiko. V blok je skakal samo po en igralec in to vedno srednji, ostala dva pa sta bila pripravljena loviti ob mreži plasirano žogo. Ta taktika se je dobro obnesla. Tekmo smo odločili v svojo korist z rezultatom 3:0.

Skoraj vsak od turških igralcev se ukvarja poleg odbojke še z drugim športom. Njihov najboljši igralec Salabi je prvak Carigrada v skoku v višino, 190 cm dolgi Sagit, ki je tudi najvišji igralec njihove reprezentance, je obenem član državne reprezentance v košarki itd.

Tekme so se odigravale v športni palači »Sporve Serg.-Sarája«. Tu se igrajo tudi vse mednarodne košarkarske tekme. Dvorana je podobna pariškemu Coubertinu, samo da je zadnja lepša in morda malo večja. Naši tekmi je prisostvovalo 3500 gledalcev, kar predstavlja za turško odbojko rekordno število. Dvorana jih lahko sprejme še enkrat toliko.

Omeniti je treba turške sodnike. Verjetno je njih slabo sojenje izviralo iz nepoznavanja odbojkarskih pravil, pri tem smo bili oškodovani v glavnem mi. Kolikokrat so bile žoge turških igralcev zadržane, nošene ali porinjene pri samem udarcu in vendar je igra tekla dalje. To se je opazilo zlasti tretji dan. Prvi dan je vodil tekmo naš sodnik Sirotanović iz Beograda.

Želimo jim uspeha

Na letošnjem jubilejnem turnirju za prvenstvo Slovenije v počastitev 50-letnice šahovskega udejstvovanja velemojstra dr. Milana Vidmarja in 25-letnice šahovskega dela mednarodnega mojstra Vasje Pirca sodelujejo tudi trije študentje, člani LUŠK.

MARIBORIADA

Razpis atletskega programa in propozicije za državno prvenstvo posameznikov, troboj študentskih reprezentanc Ljubljane, Celja in Maribora ter prvenstvo ljubljanske Univerze za leto 1952/53.

Tekmovanje bo v tednu »Mariboriade«, in sicer kot prva otvoritvena točka na stadionu »Železničar« ob Tržaški cesti v dneh 22. do 23. avgusta v sklopu državnega prvenstva posameznikov.

Discipline: Teki: 100, 200, 400, 800, 1500, 5000, 10.000, 110 čez zapreke, 400 čez zapreke, 3000 stipl. čez, 4×100 in 4×400 m. — Skoki: višina, daljina, troskok in palica. — Meti: krogla, disk, kopje in kladivo.

Pravico nastopa imajo vsi člani atletskih organizacij, TD Partizan, visoke, srednje in njim sorodne šole in delovni kolektivi. Prijave se morajo poslati v dvojniku AZS Ljubljana, Likozarjeva ulica, do 1. avgusta 1953.

Vsi študentje, ki se bodo udeležili tekmovanja v okviru državnega prvenstva, so vabljeni, da tekmujejo istočasno za prvenstvo MAK in ljubljanske Univerze. Prvenstvo MAK bo v okviru troboja študentskih reprezentanc Ljubljane, Celja in Maribora, ki se bo točkovalo po finskih tablicah; število nastopajočih je neomejeno. Vsak najbolje plasirani študent vsake discipline pa bo prvak tiste discipline za leto 1952/53 ljubljanske Univerze.

Vse tekmovanje pa bo v zvezi z državnim prvenstvom posameznikov in vsak mora biti do določenega roka prijavljen pri AZS preko društev, Univerze (Zveze študentov Ljubljana) ali MAK. Vsak, ki hoče tekmovati za študentskega prvaka oz. za prvaka MAK v okviru troboja, mora biti reden ali izreden študent v letu 1952/53.

Stroške potovanja, prenočišča in hrane nosijo društva oziroma posamezniki.

Nagrade: Prvi trije prejmejo plakete, zmagovalec v troboju pa prehodni pokal.

Organizacija tekmovanja: odbor »Mariboriade« in mestni atletski odbor mesta Maribora.

Razpored športnih iger kot odbojke, košarke, nogometa, rokometa, namiznega tenisa, streljanja itd. bomo objavili pozneje. Prosimo vse klube kot pripadnike množičnih organizacij, da pošljejo prijave na naslov: za MAK, poslovalnica Branika, Maribor, Grajski trg 4. 4

Pripravljalni odbor MAK

Državno prvenstvo v kajak-slalomu

Pred nedavnim so imeli naši kajakaši tekmovanje v kajak-slalomu in kajak-kandahar tekmovanje. Te prireditve so se udeležili tudi inozemci in sicer: Francozi v kanujih, Nemci in Avstrijci pa v kajakih. Konkurenca je bila ostra, saj so nastopili svetovni prvak Eiterer in še dva člana avstrijske državne reprezentance.

Proga za spust po divji vodi je potekala od Kranja do Trboj in je bila dolga 9 km. Na cilj je prispel z najboljšim časom Zadel pred Iljo in Hlavačkom. Med kanuji sta zmagala Bernot in Požar, kar je izreden uspeh, saj so Francozi odlični tekmovalci v tej panogi. Zmago med ženskami je slavila Will Truda. V slalomu se je najbolje odrezal Ilja, ki je progo prepeljal brez napake.

Ta prireditev je veljala tudi za sestavo državne reprezentance in je treba poudariti uspeh Slovencev, kajti na svetovno prvenstvo v Merano gredo kar štirje Slovenci. Reprezentanca je sestavljena takole: Ilja, Hlavaček, Zadel, Svet, Ropret in Drovenik.

Naročite se na
»TRIBUNO«

Res je, da je jiu-jitsu obramba šibkejšega proti močnejšemu. Toda nekateri močno dvomijo, da obstaja sploh tak individuum nežnega spola, ki bi mogel v kakršni koli sili pozabiti na svoje nežno poreklo in se poslužiti drugačnih obrambnih sredstev kakor že v pradavnini znanega joka, vpitja, igrane omedlevice, grizenja itd. Gornja slika pa bodi dokaz tistim nevernim Tomažem, ki ne morejo verjeti, da se ženska lahko s svojo močjo zoperstavi močnejšemu nasprotniku. Na sliki je prizor s treninga Akademskega judo kluba.

V poletnih dneh
COCKTA COCKTA
na potovanjih
COCKTA COCKTA
(v kartonskih ročkah)
na taborjenjih
COCKTA COCKTA
v planinskih postojankah
COCKTA COCKTA

Študentske menze, naročajte na veliko pri Yugocockta servisu, Ljubljana, Frankopanska 11

„SLOVENIJALES"
Podjetje za izvoz lesa in lesnih izdelkov
Ljubljana, Titova 1

Telefon: 20-563
Telegram: Slovenijales Ljubljana

Posredujemo, kupujemo in izvažamo:

mehak rezan les
trd rezan les
zaboje
tesan les
železniške pragove
drva za kurjavo
oglje
furnir
vezane plošče
panel plošče
lesonit plošče
parkete
lesene barake
pohištvo za stanovanja in urade
stole iz upognjenega lesa
lesno galanterijo

Vršimo vse posle mednarodne špedicije z lesom, ki se izvaža preko luk po morju

KEMOSERVIS

Obvešča svoje cenjene odjemalce, da smo preselili naše skladišče iz Vošnjakove ul. 7 v nove prostore na trgu Revolucije št. 2

Obenem sporočamo, da bomo v najkrajšem času pričeli s prodajo specialnega laboratorijskega stekla znamke VULKAN, ki ima visoko termično in tudi veliko mehansko odpornost.

1. septembra bomo pričeli z razprodajo večjih količin domačega LABORATORIJSKEGA STEKLA po izredno znižanih cenah. Prednost pri nakupu imajo visokošolci, katerim, nudimo kot do sedaj 10% popusta.

Na zalogi imamo bogat asortiment kemikalij, laboratorijskega stekla in porcelana.

UVAŽAMO PO NAROČILU SPECIALNE LABORATORIJSKE NAPRAVE.

KEMOSERVIS

UPRAVA IN TRGOVINA
TRG REVOLUCIJE 15

TELEFON. ŠT. 21-550

DELOVNI KOLEKTIV

TISKANINA

TOVARNA TISKANEGA BLAGA

KRANJ

pošilja ob zaključku šolskega leta vsem študentom, ki so dosegli pozitivne ocene, prisrčne čestitke, istočasno pa želi Vašemu listu »TRIBUNA«, da bi tudi v bodoče dosegal čim večje uspehe pri vzgojnem delu med študenti